Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

184 N 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

KW 184 N17

SARDI VENALES.

SATYRA MENIPPEA

In huius ſeculi homines pleroſque ineptè eruditos.

PETRVS CVNÆVS
SCRIPSIT.

In fine ſeorſim addita eſt ex
eiuſdem interpretatione
D. IVLIANI IMPERATORIS
SATYRA
IN PRINCIPES ROMANOS.

EX OFFICINA PLANTINIANA
RAPHELENGII,
cIↃ. IↃ. cxII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

PRÆFATIO
AD
AMPLISSIMOS VIROS
RVMOLDVM HOGERBETIVM
ET
APOLLONIVM SCOTTVM
Supremæ Curiæ in Batauis
SENATORES.

OMNES *homines, qui in rerum contemplatione magnum quiddam & ſingulare ſectantur, ſummâ ope niti decet, vt in vitam mortalium, inque mores eorum & inepta ſtudia diligenter inſpiciant. Qui enim ſcrutantur cœli plagas, ſyderumque magnitudines, &*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

*quicquid ſupra nos natura po-
ſuit; præclaræ quidem rei lau-
dem illi quærunt, cæterùm nul-
lam ſolidam, nec eminentem
effigiem ſapientiæ conſectan-
tur. Etenim profectò, cùm
homines, hoc eſt, magnæ huius
reipublicæ atque mundi ciues
ſimus; quicumque extra or-
bem & mortalitatis terminos
vagatur, eum verò agere alie-
na ego, & nubes atque inania
captare exiſtimo. Beata quæ-
dam & magna res eſt, quæ
ante oculos poſita ſunt, vide-
re, pérque vrbes hominum &
domos ambulantem, vitia ſin-*

gulorum

gulorum & errores contemplari. Hoc qui facit, ſolus rectè ſapere, & de humanâ gente benè mereri videtur. Enimuerò ſic ſunt res mortalium. verſat pleroſque & præcipitat ineptiendi libido quædam, diuerſa illa quidem hercle & diſsimilis, ſed pariter tamen ridicula. Quemadmodum in ſyluis, cùm ignorantia viæ hunc dextrorſum, illum ſiniſtrorſum de rectâ ſemitâ abducit, idem error vtriſque, ſed diuersâ illudit parte: planè hoc pacto, mutatis interdum nominibus, vnus ineptientium

morbus eſt. Hæc formula, incredibile memoratu eſt, quàm latè pateat. Non enim intra plebem modò & pullatam multitudinem ſtat, ſed ſæpe graues quoq. & ſpectatos homines tenet. Sunt in vnaquâque gente quidam, qui pallio & habitu profitentur ſapientiam: viri (id quod nemo neget) vtrisque auribus & oculis ſani, ſolam ſi mentem excipias, quam haud viliſsimam noſtri partem eſſe, neſcio quâ perſuaſione, ſemper ego credidi. Quare iſti quoque, licet ſeuero vultu, &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tardis incedant paſsibus, caudam tamen trahunt, & de fœcundâ Meneni gente ſunt; cuius viri poſteros latè vbique per orbem poſuiſſe ſedes ſuas, olim pater Chryſippus, non vanus autor, dixit. Horum omnium iudex & arbiter ſedet, quiſquis deuitatis ſcopulis, circa quos mortalium vitá hæret, ſemel ſeſe in melioris ſcientiæ ſinum penetrauit. Illinc enim ſuaue eſt ludibria rerum & illas ipſas cernere tenebras, in quibus hoc æui, quodcunque eſt, degitur. Nimirum animus noſter, vbi per

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tot recti iudicii impedimenta eluctatus eſt, multùm ſupra plebem eminet, nihilque amplius eâ causâ probare iam poteſt, quia vulgò & à plerisque fit. Contrarium enim multitudini iter inſiſtit, & quæ omnium laudari audit ſuffragiis, unâ ſententiâ damnat. Cæterùm ab omni æuo nemo quiſquam tam efferatus fuit, uti voluptatis causâ, animo ſecuro atque vacuo, publica mala intueretur. Hoc enim verè eſſet inimicitias mortalitati, atque ipſi naturæ indicere odium. Igitur, quod longè

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

gè optimum fuit, quàm quiſque longiſſimè ab aliorum erroribus refugerat, tam maximè eiſdem facere medicinam conatus eſt. Atque aliis quidem alia (vt cuiusque indoles & ardor erat) inſectari placuit. Varia enim hic & multiplex ſe rerum copia offert: nullaque vitæ forma, nulla officii ratio eſt, ex quâ non plurima, quæ reprehenſione digna ſint, arripias. Mihi autem eorum maximè ſtultitiam exagitare libuit, qui hoc ſeculo, cùm in doctrina & in his diſciplinarum ſtudiis verſentur,

tur, nihil hercle aliud niſi magno conatu magnas nugas agunt. Mirum enim in modū ab iſthoc genere mea sēper ratio voluntasque abhorruit; & vti cuncti mortales eorum intelligerent vernilitatem, permagni exiſtimabam intereſſe. Equidem ego, cùm, ineunte adoleſcentiâ, circumſpectis rebus meis omnibus, diligenter etiam atque etiam cogitarem, quem me, qualemq́ eſſe, & quod ſequi vitæ iter oporteret, maximè in hâc deliberatione ad naturam mihi meam conſilium eſſe omne reuocandum intelli-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

intelligebam. Erat ante oculos omnis antiquitas, tot magna nomina, totque illuſtres animæ, quibus ad res in omni doctrinæ genere maximas perficiendas diuinitus adiuncta quædam fuiſſe fortuna videbatur. Eorum inſtituta cùm obſoleſcere pleraque, & ipsâ vetuſtate iam frigere cernerem, ſubiit animum meum indignatio multa & acerba, penè vt iam vitæ me atque huius lucis tæderet. Quare, qui & naturæ meæ impetu ad hæc ſacra literarum ferebar, & afflari tamen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

nolebam contagione temporum, quæ plerosque inuaſerat: quod ſolum poteram, feci; collegi, inquam, memet ipſum, vt mihi & mecum viuerem, cæterosque res ſuas ſibi habere, & eſſe miſeros iuberem. Superérant etiam nunc excellentes & diuini viri, qui veterũ aut æquarent laudem, aut etiam vincerent; verùm & magnis eos ætatum interuallis ſciebam naſci, neque ex virtutis eorum contemplatione tantum ſolatii, quantum doloris ex aliorum inſcitiâ & ſtoliditate capiebam. Prodibant

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

dibant quotidie ingentia & portentoſa volumina, quorum frigus tuſsim mihi & grauedinem ferebat. Ipſa rerum humanarum diuinarumque regina ſapientia, pedem vbi poneret, non habebat, poſtquam regnum eius inuaſiſſent homines infelicisſimi, quibus dii cuncti eſſe infenſi videbantur. Dixiſſes eos aliquod bidental mouiſſe, aut patrios temeraſſe cineres. In tantâ delirantium inſaniâ, ſicut temeritatis erat, multa moliri, ita rurſus ignaui hominis videbatur, prorſus nihil agere. Videbam perpau-

cos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

cos eâ animi æquitate futuros, vti iudicium noſtrũ, reprehenſionemq. ferrent volentes: & tamen cupiebam exſtare aliquod ingenii noſtri monumentum, ex quo intelligerent aliquando poſteri, vixiſſe me ab iſtorum hominum ſtudiis diſſentientẽ. Igitur, vti & animo meo morem gererem, & cæterorum declinarem ſæuitiã atque tempeſtates, adieci animum meum ad id ſcribendi genus, quod multâ dulcedine temperatum, nihil ſpiraret niſi iocos atque ſales. Ita enim perſonis peperci, vti vitia non præteri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

*terirem; &, cùm res perſeque-
rer graues atque ſerias, blan-
do tamen riſu prætexui frau-
dem. Næ illi, qui hæc innocua
ferre non poterunt, nimium
ſunt faſtidioſi. Quid enim fa-
cerent, obſecro, ſi eâ vſi ver-
borum libertate fuiſſemus, ad
quam compellere nos maxi-
morum hominum vel autho-
ritas poterat, vel exemplum?
Verùm ego nec veniam nunc
peto, neq. inuidiam deprecor.
Etenim, ſi fato nobis is ſit re-
ſeruatus gloriæ fructus, vti re-
tinuiſſe quoſdam ab ineptiis
videamur, ſanè rem magnam*

fece-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

fecerimus. Quod ſi obſtinatis animis contra ibunt, & me meaque damnabunt homines putido cerebro: nihil morabimur. Pro more enim ſuo, atque pro ingenio faciet, qui pridem iam bonæ ſpei decoxêre. neque vnquam verò id ſiuerit genius meus, vti pulpita & tribus eorum ambire, aut ſuppliciter prenſare quenquam digner. Bonis quidem hercle, eruditisque, abunde, opinor, animũ expleuerim: &, vt iam maximè cæteri reclament omnes, tamen ſi tibi, ſumme Hogerbeti, tibique, Scotte amplisſime,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

pliſsime, non omninò diſplicebimus, magnum me iam non huius modò operæ, ſed vitæ totius tuliſſe fructum arbitrabor. Vos mihi duo pro vniuerſo populo eritis; veſtris in oculis ego me, & iuuentutem hanc meam, quaſi in aliquo orbis terræ theatro, verſari credã. Equidem ex quo tempore cogitationum vos mearum, conſiliorumq. omniũ autores feci, inſolito quodam impetu excitauit ſe animus meus, & ardorem ipſe ſuum miratus eſt. iam enim omnia concupiſcere præclara, ingentia, exacta cœpit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

pit, quæ antea non dicam aſſequi, ſed omninò, cuiuſmodi eſſent, perſpicere nequiuerat. Videbam ego vos, cùm in excelſo ætatem ageretis, ciuibusque veſtris, Batauis & Zelandis, latè diceretis iura, inter tot ſummæ dignitatis inſignia nullum habere ornamentum iſto faſtigio dignius, quàm eximiam atque inuſitatam eruditionem. Itaque libenter vos eâ parte intuebar, quæ publica non eſt, nimiumq; eſſe iniquos rerum æſtimatores putabam, qui fortunam potius veſtram, quàm vos colerent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

quod tamen ii profectò faciũt, qui quotidie atria veſtra obſident, & aut ſua vobis, aut amicorum commendant diſcrimina. Nemo oues meas, nemo armenta abegit, neque in agris noſtris pauperiem fecit vicini quadrupes. & tamẽ vos eſſe iudices mihi arbitrosque cupio, ſed nimirum illius cauſæ, quæ, procul à foro veſtro, in eruditorum agitur republicâ, cuius & vos principes eſtis, & ego me ciuem profiteor. Nuper ſtatus controuerſiam moui ineptis febriculoſisque hominibus, qui mihi decus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

decus, maieſtatemque doctrinæ, ſuis ſordibus conſpurcare videbantur. Eam litem vti ſecundum me dare velitis, etiam vos atque etiam, Ampliſſimi Senatores, rogoque aſſoque. Omnes eruditorum familias, & genera diuerſiſsima attigi; ac de ipſis quoque theologis, penes quos eſſe nunc regnum & ſumma ſcientiarum creditur, non pauca dixi, ſed eâ lenitate & modeſtiâ, quam & tu, diuine Hogerbeti, à me exegiſſes, ſi conſilium tibi expoſuiſſem meum, & tu, Scotte maxime, iam certè non improbabis, qui

antea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

antea illum ordinem præteriri à me potuiſſe exiſtimaſti. Paucos quoſdam, eosque degeneres & prauos leviter notaſſe me fateor, nec muto factum. de cæteris, ſanctiſsimis, integerrimísque viris, quorum eſt innumerabilis multitudo, omnia magna ſentio, iísque uti decus ſuum atque honos conſtet, è republicâ eſſe humani generis & credidi ego ſemper, & in poſterum non obſcuris monumentis teſtabor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

QVONIAM rem haud nouam quidem, ſed calumniis tamẽ obnoxiam inceptamus, periculũ eſt, lector, nequis tibi error offundatur. Scio eſſe homines quoſdam malè feriatos, qui ſimul atq. ſcripta huiuſmodi, in quibus vitiorum eſt vituperatio, attigerint, ſtatim ingenium aduocant, & quid cuiq. aptari poſſit, aut in quem dictum quidq. ſit, curioſè ſpeculantur. Quod in mente nobis neque fuit, nec erit vnquam, tamẽ ii ſcient; &, cùm aliquem iam ſibi, quem ipſi læſum eſſe cupiant, opinionis errore confinxerint, applaudent induſtriæ ſuæ, & fauebunt vapulanti. Hic eſt ſuccus loliginis, hæc mera ærugo, quæ vbi animos ſemel infecit, ilicet, actũ eſt, periimus. Nos neminẽ ſcientes læſimus. Procul hoc vitium non à chartis modò iſtis, ſed à pectore quoque noſtro abeſſe palam omnibus teſtatum facimus. Siquis aliter cenſuerit, iniuriam faciet ſimplicitati meæ. Etenim, qui paucis notus, paucioribus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

bus verò familiaris eſſe ſtuderem, ita ſemper vixi, vti & illos ingenuitatis meæ, & hos haberem fidi amoris teſtes. Quare nec in illos dicere aliquid aſperè debui, & in hos non poteram. Qui incogniti mihi, quiq̃ue viſi nunquam ſunt, nimis imprudenter facient, ſi ſe ipſi prodant. Sed hæc leuia puto. Cætera, quæ pro theologis dici intelligo, inuidiæ augendæ ſunt. Poſtquam enim in vniuerſum de iis omnibus, qui inter eruditos ineptiunt, aliquid dicere conſtituiſſem, iam aut imprudens videri poteram, ſi homines ſapientiæ ſacris initiatos non numeraſſẽ in eruditis; aut ſtupidus, ſi quoſdam eſſe neſciuiſſen, qui diuini illius ordinis vibices atque maculæ ſint. Neque verò cauſam reperiebã, cur leporibus, innoxiis profectò, & (quod caput rei eſt) Romanis, ludere in eos haud liceret, qui quotidie, cùm inter ſe ſibi non parcant, quæcunque plebeio ſermone ſcripsêre, pueris omnibus ancillíſque

à furno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

à furno & lacu redeuntibus cupiunt eſſe notiſſima. Infelici medius fidius ſeculo viuimus, ſi leues hos iocos verſari in eruditorum manibus dolent, ſua autem ipſi acerrima dicta à proletariâ multitudine legi de plano, non indignantur. Quæ in controuerſiis poſita ſunt, de induſtriâ præteriui. Etſi enim, quid de iis ſentiam, apertè dicere veritus nunquam fui, tamen non erat ei rei in ſatyrâ locus. Ad mores tantùm hæc, & ad vitam quorundam pertinent, neque obſcura ſunt, ſed in oculos incurrunt. Itaque vbi inuidia deceſſerit, ipſi hæc & vera cernent, & culpanda eſſe, haud negabunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

SARDI VENALES.

SATYRA MENIPPEA

In huius ſeculi homines pleroſque ineptè eruditos.

BONA fide agam. nihil eorum, quæ ſcripturus ſum, verum eſſe ſcitote. Ridere, ac nugari, & quæ nunquam facta ſunt, narrare libet. Nemo prædictum ſibi neget. Equidem ſic à maximis viris accepi, totum hoc admodum leue & veniâ dignum eſſe, mentiri: turpiſſimum verò & improbũ, fallere mendacio. Et tamen hoc ipſum profectò quotusquiſque non facit, etiam ex iis, à quibus verum, ceu à iurato teſte, exigas? Eſt genus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

hominum, qui rerum memoriam annalibus conſecrant: qui ſeria omnia profitentur, & ſeuera. inſpicite libros eorum. nulla pagella eſt, quæ mendaciolo aſperſa non ſit. Quàm libenter vrbiũ origines ex alto repetunt? quanto apparatu montes perfodiunt, aut contegunt maria, aut fluuios epotant, vno prandio? Vbiq. pãnus aliquis ex purpurâ, qui latè ſplendeat, intexitur. Sępe, ubi in arctum deſiluerunt, unde pedem referre nequeunt, accerſitur è machinâ deus. nam oracula quidem, & cœleſtes voces toties audio, ut iam penè hominum linguam neſciam. Habet hoc vitii illa natio. cùm ſit periculum in nullo mendacio maius, tamen ni inſolens aliquid, & in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

auditum memorent, lectorem dormiturum putant. miraculo excitandus eſt. Ita omnes è compacto rem gerunt, quaſi olim in Velabro olearii: peſſimo medius fidius exemplo. Nobis ſine noxâ cuiuſquam quidlibet excogitare datum eſt. non enim miſerorum credulitati illudimus. & præterea, ſi Iouem è tenui filo terram & cœlum ſuſpendiſſe fingamus, metus non eſt, ne, illo rupto, fractus labatur orbis. ſtat enim, ſtabitque hæc rerum vniuerſitas, etiamſi nobis malè commentum proceſſerit. Sed iam non diutiùs moror exſpectationem veſtram. ſcio quàm ſit odioſa Circenſibus pompa. Et alioqui non deſunt putidiuſculi, quibus magnam libri partem fanatica molitio ab-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſumit. mox, vbi ſemel tandem ad rem venêre, fumum ex fulgore dant.

NVDIVSTERTIVS domum reuerſus ſum è peregrinâ regione, quam nec oculis ſuis nec auribus vſurpauit quiſquam. In hac multa vidi memoratu digna, nec vnquam vulgata prius. quæ ediſſeram ordine vniuerſa, ne tantæ rei memoria pereat. Heracliti diuinum ingenium antiquitas celebrauit, eiúsque ſcita mirati potiùs homines ſunt, quã intellexêre. Ex omnibus tamen illud apertum eſt, ſi quid video, & mirè planum. Vigilantibus vnum communem mundum eſſe cenſuit; dormientes in ſuum quemque diſcedere. Mihi quidem certè illius rei fidem nuper

ſecit mirificus quidam caſus. Iam diurnis laboribus feſſus erã, iam quieti me dederam, cùm animus meus incidit in varia viſa, ex reliquiis, credo, earum rerum, quas vigilans agitauerat. Viſus mihi ſum in iis locis verſari, quæ longè extra ſydera, extráque anni & ſolis vias erant poſita. Vbique deſertiſſima ſolitudo, & magnæ cuiuſdam intercapedinis vaſtitas. Hîc, dum tacitus mecum miror, quis me deus ex illa hominum frequentia ſublatum in tam deuiis ſpatiis collocaſſet, ecce è longinquo ad me feſtinat ſenex quidam naſo adũco, capite caluo, hirquinâ barbâ, vultu ad nugas & riſum compoſito. Ex habitu facilè coniectabam de qua gente eſſet. pal-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

lium enim ei vndique pertuſum & lacerum erat, Græculi philoſophi geſtamen. dextram baculus fulciebat. ſiniſtrum latus tegebat ingens pera. ex qua identidem lupinos & legumina, per ludum & iocum, obiectabat naribus comitis ſui, hominis triſtiſſimi, & cuius faciem pallor, pectus multus ſanguis tinxerat. Interrogandi locus hîc erat: & ſtatim, mi pater, inquam, per genium tuum, perque dextram te rogo,

Dic quo ſub cœlo tandem, quibus orbis in oris Iactemur?

aut ſi Græcè magis calles,

τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασι;

certè enim ignarus erro hominum & locorum. Tum ille aliquantiſper cunctatus, veluti re nouâ obſtupeſcens, Profectò, hoſpes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſpes, inquit, nequicquam deus hæc ſpatia ſedesque ab orbe veſtro abſcidit, ſi tamen vos terræ fines tranſilitis, & hæc ignota ac peregrina viſitis. Nihil deinceps mortalibus arduum erit. cœlum ipſum adibitis tandem, & quicquid præterea homini, dum in terrâ vitam agit, negatum eſt. Scito tamẽ in Epicuri intermundia te veniſſe, quæ nemo ante te corpore ſuo & iſtis membris preſſit. Nam nos quidem vmbræ ſumus, & imagines defunctorum, quibus hâc tranſire ius eſt in diuerſa regna. Ergo, inquam, pater, ſi hoc verum eſt, deum illius magiſtri modò vidi, quem ille, tanquam inter duos lucos, ſic inter hæc mœnia habitare dixit, metu ruinarum. Obtulit enim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſe oculis meis quiddam planè diſsimile vobis, quod quale ſit, explicare non poſſum. admirabili quidem celeritate huc illuc mouebatur. Labia diſtorſit ſalſiſſimus ſenex, & ſubridens, Erras, inquit, fili. ſomnia enim ſunt, quæ de numine ſuo finxit ille. Cæterùm ſunt in terris theologi quidam, homines cenſorio ſupercilio, qui vſque à cunabulis ſapiunt. hi, cùm in anguſtâ cellâ, ſeptem penulis inuoluti, auribus modò exertis, ſedent, ſæpe occultâ quâdam & igneâ vi ſic rapiuntur, vti è pectore illis vnà cum ſenſu mens euolet, & in hæc loca ſe penetret, vbi ex magno illo inani nugas quaſdam euanidas, & ſubtilia deliramenta captat. mox in domicilium ſuum

redit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

redit, illúdque fumo totum replet & ventis. Cùm deſiiſſet, plaudere dicto ſuo, & gaudere vrbanitate illâ viſus eſt. ita oculos malè argutos iactabat. Ego Cynici pus atque venenum ſenſi, qui dum riſum excuteret ſibi, nemini parcebat. Interim in alieno regno omnia tuta metuebã. quare nihil reſpondere auſus fui. Indignabar tamẽ ludos mihi fieri à nequiſſimo ſene, quos fortaſſe illi mortuo nemo quiſquam fecerat. Ille, vt me preſſis labiis murmurare vidit, Tibi quidem nunc, inquit, ego aliud agere, & iocari videor. Atqui certa res eſt. &, ſi amplius dubitas, fideiuſſorem tibi hunc ipſum, qui mecum eſt, accipe. Viden' tu lacerum illud os, & recens eius vul-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

nus? Nimirum iſte, quod ſcias, heri obiit, hoc eſt, viginti annis ante ſuum diem. Mercurius autem, qui nihil, niſi quod Parcæ ex tabellâ recitant, facere ſolet, hunc mortuum aut neſciit, aut neglexit. Errabat ergo viæ ignarus, donec me ſibi ducem reperit. Non ſum infenſus ſapientibus veſtris, viris, vt plerique putant, cordatiſſimis, à quibus me longa ſeculorum ſeries diſpeſcuit.

οὐ μὲν πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδέ
ποθ' ἵππους.

ſed tamen, quod dicendum hîc ſit, omnis cauſa huius mali ab ipſis eſt. Vitam enim hominum multis erroribus inuoluunt, dum quæ ſupra vos ſunt, quærunt, eaque ſpargunt in vulgus. Nuper, ecce, contentio inter illos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

illos orta eſt de fato, re anili ſanè & plenâ ſuperſtitionis. Certatur quotidie minutis concluſiunculis. gliſcit morbus, & iam ſutores ac fabros tenet. Omnia theatra & tonſorum vmbræ iſtis nugis perſonant. Certè heri, cùm ad forum deſcendiſſem, vti amicis meis, Cynicæ familiæ viris, lupinos & fabas aliquot emerem Pythagoræ cognatas, duo ſcurræ cum fartore, & tres ſalſamentarii, neſcio quod æternæ legis imperium, & neceſſitatem loquebantur ineuitabilem. In iſto hominum ordine, cùm quidam animo, qui eos gubernat, infirmo ſint, fit, vt, qui capere iſta nequeunt, in furias & in deſperationem agantur. Ita vis dementiæ in atram bilem erumpit. Ipſe

ego, qui hoc triduum terras perambulaui, vota publicè in omnibus tẽplis facta vidi pro furioſis, & mente captis. ille pro patre orare, hic pro filio, alius cognatum commendare aut fratrem, quem fanaticus error vrgebat. Ex his noſter iſte, quem duco, vnus eſt. cùm enim miſerrimus bipedum multa animo ſuo agitaret, neque exitum poſſet reperire intricatæ rei, nobili facinore ſe expediit. ferrum ſibi in iugulum adegit: ſatis, vt ego opinor, imprudenter. controuerſiam enim eâ parte decîdit, quâ minimè oportuit. Hæc dum ille dicit, nihil alter niſi grauiter ingemiſcere, & flere, & manu obiectâ vultum tegere. Ego eius caſum miſeratus, non continui me, &,

Infelix,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Infelix, inquam, quid tibi in mente fuit? aut quid ad te pertinebat ſapientum noſtrorũ digladiatio,

— *& infidos agitans diſcordia fratres?*

Interpellans ſenex, Illum quidem, inquit, deus ſuus iratus extinxit. & ſi ab Homero oraculum vis,

ἆσέν ἑ δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος.

ego autem, etſi, vt hoc diei tempus video, aliò feſtinabam, tamen pii viri officio fungar. hominem enim errabundum, in Acherontis ripâ ſiſtam, vti illinc ad quietas animarum ſedes mittatur. placet hoc, quicquid eſt, humanitati dare. Tu, ſi plura ſcire, hoſpes, cupis, ſequere. & iam cum dicto perrexit. Oblectauit me

tam

tam liberalis inuitatio: & magna me ſpes habebat, futurũ vti multa diſcerem. Quare comitem me illi do, & impari paſſu, hominis adæquo greſſum, mirè lentum, & quaſi ſuccretum cribro pollinario. Inter eundũ autem, vt fit, cùm multa cogitarem, ridiculum videbatur quod dixerat, duce ad Acherontem opus eſſe. acceperã enim nihil facilius eſſe deſcenſu Auerni. quippe clauſis oculis illuc iri. tum & ipſe quis eſſet, quò tenderet, aut in terris quid rei egiſſet, neſciebam. Quare iam rogare pluſcula tentabam, cùm ſubitò rerum quâdam nouitate animus & oculi in diuerſa trahebantur. Procul enim ſe aperiunt campi latè patẽtes, & murmur auditum quaſi æſtuantis

aquæ. ſtagnum deinde ingens, & ripa appâret, in quâ ibat hinc inde numeroſum agmen. Ab aliâ parte Mercurius accedit, cum petaſo & pinnulis, homo iuuenis, qui virgula ante ſe agebat quantum mortuorum dederat illa dies. Quem vt vidit noſter ſenex, nequiſſime deorum, inquit, vt numquam diligens es! Elapſus tibi hodie eſt miſer iſte, quem tu accipe, & duc cum cæteris. Inſpeximus deinde ſingulos valde curiosè. plerique peregrini erant, è Gallis, Hiſpanis, Italis. quorum maximam partem vis, aut dolus acerbo funere peremerat. E gente noſtrâ vnum agnoui, quem paulò antè in aulâ videram purpurâ & oſtro fulgentem. Nunc nullo excellenti habitu, & pari lege

cum

cum cæteris in cœlum deſcendebat. Quod vt ſenſi, ſuſpirium ab imo pectore duco, & iam conſilia hominum ac vota damnabā magnarum cogitationum. Dii, deæque, inquam, quid ſumus? adeóne nihil eſt, quidquid honori & ambitioni velificamur! Non vacabat Mercurio declamatorem audire. quare gregē ſuum porrò agit. Vnà pergit purpuratus ille, ſed cum maieſtate. Siniſtram enim adhuc quaſi codicillis onuſtam gerebat, & epiſtolis hinc inde prolatis commodabat grauem vultum. Salutantem me clauſo labello, & flexo in tergum capite reſpexit. Adeò faſtidioſi ſunt in aulâ plerique. vbique è clientibus aliquem ſibi credunt occurrere. Poſtquam abiiſſent

illi,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

illi, & nos ſoli eſſemus, vultum adſeuerauit ſenex, & his verbis ad me loqui cœpit: Quandoquidem, adoleſcens, ſemel iam terræ clauſtra, & mundi obices perfregiſti, certumq́. tibi ſtat fines ſcientiæ paulo longius, quàm natura voluit, proferre; fauebo profectò feruidæ virtuti tuæ, & fortunam iſtam, quantum poteſt, adiutabo. Ego Menippus ſum, famę celebritate ſuper aſtra notus. E terris autem venio, quò ſæpe excurrere ſoleo, vti res hominum viſam. Nunc ad rempublicam noſtram, in quâ eruditorum manes ſeorſim ætatem agunt, proficiſcor. Ita enim res eſt, hoſpes. Non omnes, quod tu exiſtimas, ad Tartari ſedes & Ditis ad regnum mittuntur: ſed

fatum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

fatum quoddam ſingulare eorũ eſt, qui in terris dum eſſent, doctrinæ ſtudia ſecuti fuerunt. Iacet in propinquo inſula, cui nullam in orbe veſtro ſimilem eſſe fateberis. Ea magnitudo illius eſt, & amœnitas, ad hoc, præclara multa & admirabilia, quæ nunquam ſuſpicati eſtis. Hîc gens illa noſtra in rebus iucundis & bonis vitam quandam viuunt deorum. nam & otio omnes fruuntur beato, &, ſi qui ſunt, quos olim fames, fideliſſima comitum ad mortem vſque proſecuta eſt, ii hîc omnibus copiis & voluptatibus affluunt. Cæterum, quod in maximâ felicitatis tuæ parte ponendum eſt, benè atque in tempore tibi nunc terras relinquere, & huc euolare contigit. Hodie
enim

enim in regno noſtro res maximi momenti certabitur, quæ mirè ſollicitos habet pleroſque nouos ciues. Adeò nulla eſt felicitas, quam non aliqua parte ægritudo contaminet. Audiuiſti in cœlo maiorum gentium deos ſępe turbas dediſſe, cùm nouis quibuſdā & adſcriptitiis ciuibus ſtatus cōtrouerſiam mouerent. Idem quoque apud nos nunc fit. non enim contendendi libido, quæ eruditos in terris inquietat, eoſdem, cùm illinc exceſsêre, deſerit. Atque olim quidem eâdem æqualitate omnes in rep. continebantur. ciuibus communia inter ſe erant iura, ſuffragia, & conſuetudines. Poſtea, vt nihil perpetuum eſt, populi imperium in paucorum potentium ius atque ditionem conceſsit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

conceſſit. cùm enim plebem ex otio & ſecundis rebus inuidia ac æmulatio cepiſſet, optimates, occaſione vſi, in alias partes iuêre. Populi vis ſoluta & in plures diſperſa nihil potuit. cæteri, cùm factione magis pollerent, paulatim rempublicã occupauêre. Hi annuos magiſtratus creare primi & gerere, populum ſuffragiis priuare, dignitates mandare clariſſimis è ſuo ordine, quos omnis ætas tuliſſet. nihil enim refert quando aut vbi vixerint. Virtus & eruditio, non ſeculum nec anni æſtimantur. Ex hac rerum mutatione illud adeò, quod dicere cœperam, accidit. Iam ab annis aliquot indies apud optimates magis euileſcere cœperunt iſti ex plebe eruditi, & hæc proletaria

turba, quam veſtra nunc ætas ſine fine aut modo ad nos tranſmittit. Tanta barbaries orbi veſtro incubuit: & id ſeriò triumphant, quotquot ex illa fæce ad nos veniunt. Igitur nuper frequẽti conſeſſu proceres in medium conſultauêre. pars ſic cenſebant: quoniam ſumma nunc poteſtas eſſet penes viros antiquâ & probâ eruditione, ſedulò cauendum eſſe, nequid reſpublica à nouitiis detrimenti caperet, quorum plerique nihil eſſent niſi probra & dehoneſtamenta tanti nominis. agerent porrò, & viderent ne ius ciuitatis commune omnibus foret. indignos eiectum irent, finibus arcerent. cæteros, qui venturi ſint, cum delectu virtutis admitterent. id adeò facile eſſe, &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

in manu illis poſitum. ita futurũ, vti in rep. beatiſſima nihil ſuperſit niſi flos delibatus doctrinæ. Contra hæc alii nitebantur, quibus ſtudium manſuetudinis & modeſtię erat. monebãt moderatè agẽdum; ſecus non imperium, ſed tyrannidem agitari. & quid tandem futurũ eſſet miſeris ciuibus? ſaltem cogitarent multa pro illis dici poſſe. cauſam eorũ nondum damnatam eſſe. defenſores eis darent; reos agerẽt publico iudicio. Ea res diu agitata vtrinque fuit. Tandem decretũ huiuſmodi fit; Velle ſenatum intra quintum diem omnes regulos in vnũ conuenire: ibi quemq. contra nouitios, aut pro illis, quæ ſentiret, afferre: pòſt ex copia rerum ſtatui quid de his fieri placeat. Locus,
tem-
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tempus conſtitutũ eſt. atq. adeò nunc dies comitiorum illuxit. Tu, adoleſcens, ades, & para te ad pulcherrimum ſpectaculum. Me vide. omnia tibi tuta ſunt. fide & periculo meo ibis. Quæ cùm dixiſſet, ſtatim animi lætitiã vultu prodidi, &, ô me felicẽ, inquam: ego verò, pater, ſequar te, ac libens. Nihil deinde cũctati ſumus; ſed primùm ſyluam ingredimur denſam & aſperam, in qua ſecretum loci & proceritas arborum, horrorem mihi fecêre. Hanc vbi erepſimus, flumen nobis ad ſiniſtram occurrit, quod verſus oriẽtem labitur, & inſulam à continẽti diuidit. In vlteriore ripâ ingens turba ſtabat. qui vt Menippum agnouerunt, cymbam expediunt, & portitorem ad nos mittunt. ille

nos receptos traiicit. Tum ſenex meus, ſimulac pedem è ſcapha extuliſſet, Salue, inquit, gratiſſima tellus, & vos fratres mei, eruditæ animæ. hominem vobis ex vltimâ regionum Batauiâ adduco, nondum fato functum quidem, ſed noſtris tamen literis & ſacris initiatum. quem vos, ſi quid me auditis, carum acceptúmque habetote. Hæc & alia, quæ in rem forent, cùm pro me dixiſſet, illi circumfuſi illicò dextras mihi iniiciunt, &, Quiſquis es, inquiunt, noſter eris. Inde digreſſi, in planiciem imus ęquis ſpatiis porrectam, vnde, qua viſus patebat, omnia luſtrabam. circum hanc colles vndique erant, quos paſſim fluuii interluebant vino & melle currentes. Ciues non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

vrbibus neque domiciliis tenebantur, ſed cateruatim, vti quoſque fors conglobauerat, ibant per loca pura atque innocentia, fruebanturq́. ſedibus ſacris. quidam inter roſas & myrtos fuſi corollas nectebāt, aut aliud agebant denique. Ager frugum & herbæ lætus, ſuopte ingenio alimenta gignebat. Ver perpetuum erat, & Zephyrus florum pater toto anno per virgulta leni errabat ſuſurro. Verùm naturam loci, & alia, quæ ibi ſunt, parum ſtudui perdiſcere. in ciuibus magis hærebam tam diuerſo vultu, & non vnius ſeculi. quorum patriam & gentem dum quæro, Menippus ad ſiniſtram conuerſus, gregem nouitiorum mihi oſtendit, &, Iſti omnes, inquit,

 popu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

populares tui Belgæ ſunt, quos nuper vna dies nobis dedit. dein nominat ſingulos. ibi ego ſtupeſcens, Magnus verò, inquam, prouentus, ſi vnius anni foret. ſed obſecro, pater, num ludis tu me? ego hos non modò in eruditis habitos, ſed omnino natos eſſe neſciebam. Imò, vt vides, inquit, res eſt. hi ciues noſtri fiunt. neque intelligũt miſeri in ſe nunc hanc fabam cudi. Nos interea loci ad antrum quoddã venimus, quod in ſeceſſu ſtabat, incultum tenebris, circiter LXXXV pedes humi depreſſum. Vbi paulULum deſcenderis, ad læuam fores ingentes ſunt, ferreo vecte clauſæ. quas vbi aperuit ſenex, puteum mihi monſtrat, in quo ſpeculum erat pariter ex parte omni globoſum.

&,

&, Vides, inquit, imperii noſtri arcana. quippe huc proceribus noſtris, quoties libet, deſcendere ius eſt, & quicquid in terris vſpiam fit, cognoſcere. ego cùm propius acceſſiſſem, vno obtutu cernebam omnes vbique

Terrásque tractúsque maris. —

recludebantur omnium ædes. nihil in receſſu vllo, neque in penetralibus tam abditum fuit, quod videre & audire non poſſes. Murmura quoque ſingulorum & ſuſurri quaſi coràm audiebantur. Quidam rabulæ in fas nefasque verba ac iras ſuas locabant. Nouercæ herbas & verba miſcebant non innoxia. Matronas permolebant adulteri, diuerſo quiſq. fato. Puella quædam in ſerui complexibus, ignarâ matre,

mouebatur, ne primâ nocte virum timeret. Cæterorum erat ſpecioſior occupatio. ille in ſeducto ædium receſſu ſuas alienasque fortunas ſpe metuque verſabat. hic magnatium pererrabat fores, & ſeruulis eorum innotuiſſe pro magnifico ducebat. Alibi in Academiæ vmbrâ, ſcientiarum doctores ambulabant non indoctè. quibuſdam in facie ſedebat miſeræ magnæque inuidiæ pallor. quippe dolebant alium à pluribus adoleſcentulis audiri. hoc illis febris eſt. Magna mihi copia eſt memorandi, quibus in locis turpiſſima patrari ab iis viderim, qui animum vultu, flagitia parietibus tegunt. Verùm ea res, vt eſt eius multa ac magna diuerſitas, lon-

giùs nos ab incepto traheret. Poſtquam inde egreſſi ſumus, concurrere vndique magnam ciuium multitudinem videmus. Iam enim ex ſenatus decreto edixerat præco, vti ad ædem Pædiæ frequentes adeſſent. ibi verò permoti plebis animi, atque immutata omnium facies. ſuo quiſque metu pericula metiri, feſtinare, trepidare. Nos in turba luctamur, & iniuriam tardis facimus, donec ad Pædiæ peruentum eſt. Templum vetuſtum fuit, de marmore ſtructum, vbi ſanctiſſima diua, cuius in fide eruditi ſunt, perpetuis colitur honoribus. circum hoc ſedes & ſubſellia latè diſpoſita fuêre, quæ armis cingebantur. ſenatus enim ſine tumultu præſidiis collocatis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

vti res atque tempus monebant, milite ſe muniuerat. Iam autem ex templo procedebant proceres, purpureo amictu inſignes, & ſubſellia implebant. Totidem deos cernere te putaſſes. tam ſingularis maieſtas in ſingulis, tantus decor in vultu erat. Sedebant veteres Græci, Romanique, & barbari: tum è recentibus, Galli, Itali, Belgæ, Germani. breuiter, quicunque vllo æuo, aut vſpiam exſtitiſſent ingenii & doctrinæ principes. Vnus erat inſignibus imperii, & cætero habitu auguſtior, qui loco celſiore, & aureâ ſellâ comitiis præſidebat. quem vt conſpexi, faciem viri, magis ex imagine eius, quàm ex ipſo, agnoſco: & ad proximum, quæſo, inquam, num hic Eraſmus noſter

noſter eſt? Ille annuens, nihil erras, ait. ipſe eſt. ſcito autem annuâ poteſtate principatum in hac republicâ geri. id imperium ſorte quadam nunc Batauus ille veſter tenet. cæteri, quos vides, diuersâ quiſq. dignatione remp. adminiſtrant. ita ſe mores habent. Inter hæc præco exurgit, & ſilentium facit. Simul princeps, ſceptro eburno nixus, ſic infit:

D II *manes, non inſciens neque imprudens ſum, quantâ in inuidiâ res hæc ſit, quæ me principe agitur. Nam & quos ſemel receperis, ciuitate euerſum ire græ-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ue eſt: & , qui deinde affluent, ſi aditu prohibeantur, ego autor dicar: meum id cuncti, non veſtrum factum cenſebunt. Quippe in imperio, quod veſtro iuſſu nunc teneo, hæc iniquiſſima conditio videtur, quòd, quæ omnes malè conſultauêre, uni imputantur. Et tamen, dii manes, vos ego teſtes habeo, ex quo princeps factus ſum, leniter me remp. rexiſſe. Verùm, quoniam vobis id in pectore conſilii eſt, vt parandi iuris, & maieſtatis

con-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

conſtituendæ gratiâ, de indignis ciuibus ſententiam feratis; quod diu agitatũ inter vos eſt, tandem me dolente fiat. Equidem ego ſic apud animum meum ſtatuo, valdè id ad gloriam meam pertinere, quòd mihi nunc, quicquid in perniciem publicam inualuit, corrigere licet, atq. eius rei fructũ percipere, quem maximè peto, vti optimi ſtatus autor dicar. *Sed me rurſus ille metus ſolicitat, ne vos contemptor animus & lubido, com-*

mune noſtri ordinis malum, à recto bonóque tranſuorſos agat. ex quo enim tempore populus, libertate amiſſâ, ius imperiumq́ noſtrum accepit, quàm immenſa ſit noſtra poteſtas, ſcitis. Ex noſtro nutu lætitiæ dolorisq́ cauſas cuncti concipiunt; nos fortunam, & alia, quæ auidè cupiuntur, dono damus: quos ciues in bonis malíſve rebus eſſe, quos proſcribi oporteat, noſtra iuriſdictio eſt. Hanc tantam facultatem rerum in ſuperbiam & libi-

dinem vertere, procliue eſt. quippe hâc animi infirmitate ſumus; magnæ potentiæ nihil citiùs deſit, quàm moderatio eius. Quod ego vos moneo, quæſoq́ue, dii manes, vti animaduortatis: neu cogitetis fore, vti miſeros aduenas, inauditos & indefenſos, tanquam innocentes proſcribam. Cerno ego plerosque veſtrûm, huic nouitiæ genti mirè infeſtos eſſe. ſed magnam rurſus partem eidem fauere, id quoque ſcio. neque id adeo mirum viderі

ri debet. quippe illos ipſos multum reip. noſtræ addere, ac benè de ſcientiis diſciplinisq́; mereri, fortaſſe haud negandum eſt. Quare, quoniam publici iudicii mos ſeruandus eſt, vos vniuerſos, dî manes, ipſa res huc vocat, vti pauci quidam è vobis, quæ optima poſſunt, aduerſus nouitios, proq́; illis dicant. Ita re diſceptatâ, quid agendum porrò ſit, conſuletur. Ea vera atque ſimplex via eſt ad benè iudicandum. Quæ res igitur mihi princi-

principatuiq́; meo, populo plebiq́; eruditorum benè atque feliciter eueniat, qui nouos ciues accuſare aut defendere vultis, ſurgite. poſt vnà omnes ite in ſuffragia.

Finierat ille. & iam de his, qui dicturi eſſent, agitabatur. nec initio inter omnes conuênit. tandem, quoniam proceres non unius ſeculi gens eſſent, neque ad cunctos pariter res pertineret, viſum fuit accuſandi poteſtatem iis facere, qui ante Eraſmum, & poſt eam tempeſtatem, extinctum iam ab immaniſſimis gentibus eruditionis nomen excitaſſent. Quorum ſanè ingens ſedebat multitudo, eosq́ue maxi-

mè permouebat recens nata barbaries. Quare nemo fuit, qui eas partes non flagrantiſſimè depoſceret. His legibus autorati ad rem diſceptandam deſcenderunt. Maximè autem Italis quibuſdam, viris magnis, & qui melioribus annis nati erant, animus ardeſcebat. éque his Angelus Politianus, quòd dexterâ principem adſidebat, primus ſic infit.

Quæ princeps noſter compoſitè atque magnificè paulò antè in hoc ordine locutus eſt, dii manes, ea magis verbo tenus, quàm quòd ita neceſſe eſſet, dicta arbitror. Nam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

& vos vniuerſos ſic affe-
ctos ſcio, vti reipublicæ quiſ-
que, non veſtræ potentiæ
conſulatis; & mihi animus
ſemper ab odio, irâ, partibus
reip. vacuus fuit. Quod
vtinã dii immortales vo-
luiſſent, vti aut vobis me-
cum tacere liceret, aut ſal-
tem vana noſtra foret de
publicis malis querela. Equi-
dem ego quoties res homi-
num cum animo meo repu-
to, tacitè incuſare fatum ſo-
leo, cuius maligna perpetuá-
que in omnibus rebus lex eſt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

vti ad ſummum perducta ſtare loco neſciant, finiſq; omnium appetat, vbi incrementa conſumpta ſunt. Nos pridẽ, dii manes, cùm in terris latè omnia barbaries occupaſſet, veteres artes ſciẽtiáſq; reuocauimus, per quas Latinum nomen, & Græca eruditionis creuêre vires. Nos ſapientia conſultiſſimam viã aperuimus; vnumq. omnium certamen fuit, nequid profuturum ſeculis diu lateret. *Egregium me hercule opus, & in-*

ter

ter præmia gloriæ noſtræ numerãdum, cùm ſtudio noſtro dignitas diſciplinarũ in illud culmen euecta eſt, ex quo illam longa dies & ſeculorum iniuria detruſerat. Iam illa lætiſsima vox omnium audiebatur, felices ſe, felicem eſſe rempublicam: nihilq́ ad tanti boni perfectionem accedere poſſe, niſi vt dii muneribus ſuis propitii eſſent, tantísque rebus adderent perpetuitatem. Quid igitur eſt, dii manes? fuit, prô dolor, fuit auerſa ſuperis voluntas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

luntas. ex illo enim tempore in deterius quotidie res data eſt; ipsáque eruditio neſcio quâ iniquitate naturæ, velociùs quidem, quàm aſcenderat, retro ſe tulit. Magna vis inſcitiæ, atque ineptiendi libido in animos omnium, veluti tabes, inuaſit, pluribusque populis exitio eſt quàm fames morbíve, quæque alia in deûm iras, velut vltima ſuppliciorum, vertunt. *Ac vos quidem, quibus rebus tantam*

clari-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

claritudinem aſſecuti ſitis, neminem clam eſt, dii manes. Etenim poſtquam vobis ætas ingeniúmque adoleuiſſet, neque nox, neque dies curam animi vobis ſedauit, quin omnem vitam porrò in optimis artibus ageretis. Ita agendo, vigilando, quidquid mortalitas capere poterat, impleuiſtis. Exſtant diuina ingenii veſtri monumenta, eáque omnis æternitas intuebitur. Quæ vos profectò nō quàm multa, ſed cuiuſmodi forent, referre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

referre vestrâ credebatis. quippe æſtimari ea, quàm numerari ſatius eſt. At nunc, obſecro verò vos, inſpicite tempora & mores. Nam qui ſunt hi, qui ad nos quotidie veniunt? homines ignauiſsimi, ſtupore & pituitâ demerſi, quibus febriculoſum aliquid ſcripſiſſe, immortalitatis pretium eſt. Iuro vobis, dii manes, excelſa quædam & pulcra res eſt eruditió, quam illi ne de facie quidem nouerunt. Non recipit egeſtas animi eorum,
tantam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tantam maieſtatem, tam grauem, tam ſeueram. Pars ſomno, & languore, & quod his peius eſt, rerum bonarum faſtidio torpēt. Alii, ſi ad hæc ſacra, & illos fontes admiſſi ſint, planè, vt canes in Ægypto, bibunt & fugiunt. Et tamen ex hac imperitâ turbâ nemo eſt, quin ſomnia ſua & ineptias quotidie vulget, ſibíque inter tot magna nomina, ſi diis placet, aliquod famæ ſpacium quærat. Dicam, quod res eſt: corruptiſſimo ſeculo plurimi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

plurimi ſcriptores ſunt, &, quæ antea paucorum virtus fuit, nunc vulgi vitium ſit, & omnium morbus. Quid enim? num ſingulos aut paucos hæc libido tenet? vndique, velut ſigno dato, ad ſcribendum coorti ſunt: adeóque in publicum miſſa inſania eſt, & in omnium pectoribus eualuit, vt maximam gloriam in maximo voluminū numero putent.

Pauperis eſt numerare pecus. –

Olim Lyſimacho impe-

rante,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

rante, vt ſcitis, dî manes, res ridicula accidit, & nimis iocoſa. quippe cùm Archelaus mediâ æſtate, flagrantiſſimo ſole, Andromedam ſuā decantaret, forte Abderitas vniuerſos, qui tunc aderant, ex Caniculæ adflatu ardens febris inceſſit, quæ poſt ſeptimum diem deſiit in delirium. In omnium enim ore verſus quidam Tragici, & modulati ſoni, iambíque inerrabant. donec tandem ſub hyemem vis morbi deceſſit. Mihi res contigiſſe

nunc

nunc haud diſsimilis uidetur. niſi quòd magis pertinax hoc malum ſit, & ægro in pectore ſeneſcat. Qui bis in anno nomen ſuum ad Germanorum nundinas nō tranſmittit, eruditionem ſuam in ordinem coactam credit. itaque nunquam tot fungi unâ pluuiâ naſcuntur, quot nunc libri uno die. Quin igitur expergiſcimini? creſcit & ſerpit quotidie mali labes, & ad ſummam reip. ſpectat, niſi occurritis, Dii manes. Non hîc ſegnibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

bus conſiliis opus eſt, quæ timidi cauta vocant. *capienda præceps eſt via, & omnia aſpera peruadenda. nam aut nunc ſemel de totâ re aliquid conſtituendum eſt, aut fruſtra deinceps de ſingulis articulis temporum deliberabimus. Mihi quidem animus nunquam deerit. quippe ipſa negotii atrocitas, formidanda aliis, erectiorem me facit.* Quædam vtique vi tractanda ſunt, quò cæteris quies ſit: & *alioqui,*

quod in omni magno exemplo contingit, ſcitis hercle, ſi quid hîc iniquum eſt, id aduerſus ſingulos vtilitate publicâ rependi. *Quare ego ita cenſeo, degeneres hos aduenas ad vnum omnes, fronte inuſtâ, barbâ ad viuum detonsâ, finibus noſtris exterminandos eſſe, dîsq; ſuis relinquendos iratis. Tum & Mercurium in terras mittendum, vt, quid actum hîc ſit, omnibus vbique gentibus exponat. Ea verò pulcherrima laus erit,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

erit, retinere mortales à ſtultitiâ & malis libidinibus: & nos, dî manes, triſte quidem exemplum, ſed in poſterum ſalubre edidiſſe videbimur.

Huiuſcemodi oratione habitâ Angelus, poſtquam multorum animos arrectos vidit, veritus, id quod in tali re ſolet, ne omnis inuidia prolatandis conſultationibus dilaberetur, Picum Mirandulam, Hermolaum Barbarum, ad hoc alios ex eâdem gente, quos additamenta factionis habebat, hortatur vti ſententiam ante cæteros dicant. quippe magnum in eâ re momentum eſſe. Iamque Itali plures magno ſtu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

dio ſe ad dicendum componebant, cùm è circumſtantium turbâ quidam ſurgit, turgentibus oculis, acuto capite, & auribus longis, quæ ſic mouebantur, vt ſolent aſellorum. Is contentâ voce audiri ſe poſtulat. ſuam & popularium rem agi. velle ſe publicam miſerorum cauſam defendere. darent ſaltem hoc ius nouitio homini, néve ſupplicis vocem in nouiſſimo caſu contemptam haberent. Fit illi poteſtas. & ſimul inuſitato molimine ac moleſto apparatu, neſcio quos abditos ſenſus pectore ſuo euoluere parat. Ego defixis oculis pileum, quem gerebat, latiſſimum intuebar. de fungorum genere hominem putabam eſſe. quippe capite ſe totum tegebat.

gebat.quare è proximis,hoc quid rei ſit,rogo. illi aiunt, pleroſque eruditos, qui haud procul à nobis, in frigidiore plagâ viuunt, grauitati ſuæ commendationem ex hoc habitu captare.nam vanis rerum eos decipi. ita ſe mores habere. nec pileo illîc modum, nec pallio eſſe. Dum in his ſumus, adhuc orationis principium arceſſebat miſerrimus mortaliũ, & mirè ſe inflabat. Tum Menippus, quantum poteſt, altè clamans, ait,

Quid dignum tanto dabit hic
promiſſor hiatu?

Ego, dî manes, ſuadeo nigrum agnũ cædatis. nam venti turbinẽ aliquem exſpecto. Ille,poſtquam diu ſcreauit, & ſapientem barbam manu bis térve permulſit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tandem dicere quædam orditur, ſed adeò putida & inſulſa, vt referre pigeat. Nunquam ego fore ſperaueram vti illinc viuus diſcederem. Initio admodum anxiè totam rem diuiſit. multa de honeſto dictuꝛum ſe promittebat, deque vtili, & neceſſario; & alia huiuſcemodi, quæ ab vmbratico doctore adoleſcentuli diſcunt in ſcholâ, nec vnquam in foro dediſcunt viri. Ipſa dictio malè affectata, & peregrinæ inſolentiæ plena. Vbique ampullæ, corybantiaſmi, & verba ſeſquipedalia. ſingulas voces cum criſtis & ſuperciliis natas dixiſſes. Adeò nihil pudicum aut temperatum erat, ſed maculoſa omnia, & turgida. Non eſt paſſus Menippus eum diutiùs declamare:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

mare: ſed, bone vir, inquit, quoniam ſermonem habes non noſtri ſaporis, ſenatus te pro tam pulcrâ operâ in poſterum ſilere iubet.

Non tali auxilio, nec defenſoribus iſtis Tempus eget.

ſimul medicum quendam aduocat, cuius ope tam grauis morbus leuetur. is homini crebram ambulationem, ad hoc betæ maluæque eſum, poſtremò vomitum præſcribit, vti inſanus tumor ſubſidat, & vacuetur noxia copia. Affatim riſum eſt ab omni conuentu. At Hermolaus, ne quod vacuum tempus ſit, ex re nata in hanc ſententiam loquitur.

Verba putidiſſimi homi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

nis audiuiſtis, dii manes. en, cum quibus heroibus res nobis ſit. quicquid ille imperitè & ſtolidè dixit, minus quàm pro morbo ſeculi dictum ſcitote eſſe. Ne autem neſcii ſitis, magnum hic nomen decusq́ inter ſuos geſsit: neque lupum, quod aiunt, auribus, ſed cunctam plebem tenuit. quoties enim inſulſa eius vox ſubſellia doctorum & cathedras perſonabat, fœnum alios aiebant eſſe oportere. tantâ in admiratione omnium nuper fuit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

quem olim coquus meus, aut quilibet paterfamiliâs, arreptus ex aliquo circulo, ſpreuiſſet. Non dicam, dii manes, quantâ ſecuritate quidlibet ſcripſerit magnus hic ſcientiarum dictator. nam etſi ſupra fidem ſit, maior tamen aliorum impudentia dicam an intemperies eſt, qui ingenio & virtute minores ſunt. Expecto quàm mox muliones & aurigæ, abiectâ ſcuticâ, ſtylū capiant, & ad beatas ſedes noſtras affectent viam. Ante annos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

aliquot, armorum ſtrepitus, qui per Europam fuit, incredibile memoratu eſt, quantum potuit. Mihi quidem, quod vulgi ſermone iactari audiueram, iam pro certo eſt, bellum omnium patrem eſſe, cùm tot hiſtoricos tam exiguo tempore produxerit. Etenim in caueâ ſi forent concluſi omnes, itidem vt pulli gallinacei, tamen haud poſſint, opinor, vno anno circumiri. *De cæteris, qui in literarum*
amœni-

amœnitate animum habent, ſuperuacuũ eſt dicere. Magna enim hîc diuerſitas inſanientium, & mira occurrit diſsimilitudo: cuius latentem cauſam ſcit Genius fortaſsis, qui aſtrum cuiusq; temperat; hominem quidem ſcire arbitror neminem. Quidam arcem extruunt ex cloacâ, aut piſtillum exornant. alii lucem Soli fœnerant, & obſeruatiunculam unam item atque alteram oſtentant notiſsimarum rerum, quas profectò nemo neſciuerat, etiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

priusquam Theognis naſceretur. Longè ego Augiæ ſtabulum purgare maluerim, quàm omne ſtercus è libris illorum euerrere. In ipsâ fronte titulus splendet immanis, portentoſus, & propter quem iure aliquis deſerat vadimonium. Faſtidioſus lector peregrinâ nouitate inuitandus eſt. Super omnia tamen eſt, quod marſupii plerisque maior cura, quàm existimationis ſuæ ſit. ſi enim illuſtris viri nomen paginæ ſuæ præſcripſerint, à

quo pretium & pecuniolæ ſperetur, quid in vulgum extrudant, aut quo modo, nihil penſi habent. Nempe igitur, dî manes, date fræ-nos impotenti vitio, & ſpe-rate futuram, uti ipſi ſpon-te finem ineptiendi faciant. Næ iſta cunctatio (falſus uti-nam vates ſim) magnum aliquod malum dabit. Ego agendum, atque obuiam eundum cenſeo, uti huiuſmo-di ciues in regno noſtro am-pliùs ne ſint. Vos quod faxi-tis, fortunatum eſſe velim.

Aſſe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Aſſederat Barbarus: & ego animo oculisque intentus, magnopere verebar ea res quorſum euaderet. Ecce autem de improuiſo ſenex quidam, exercitati vultus, qui ad latus conſiſtebat meum, manu leuiter admotâ, aurem mihi vellit, &, adoleſcens, inquit, vides me? *nec auguria didici, nec Mathematicorum cælum curare ſoleo*: & tamen qui ſis non ignoro. perpruriſcunt tibi quoque digiti, &, cùm tanta omnium ſtudia cernis, imbecillis ætas ambitione corrupta tenetur. Ego, vt verum fatear ex propinquâ vobis gente ſum, quæ ſola iſti vitio hodie eſſe parens putatur. at ita, vt vſquam aliquis, ineptias popularium ſemper odi: & nunc, ſi in meos imperium mihi dî homineſque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

mineſque darent, non idem ius in regno meo quidlibet agendi omnibus foret. nam qui de indoctorum grege ſunt, iis negotium darem, quoniam quieſcere nequeunt, vti locupletes indices conficerent. ita eruditis adminiſtri eſſent ad rem laborioſiſſimam. Aſinum quoque Muſici cantus rude eſſe animal noſti. ex oſſibus tamen illius vide quàm pulcræ tibiæ fiant: nihil tam malum eſt, mi fili, quin aliquâ parte proſit, ſi vti ſcias. Iraſcebar ego malè garrulo ſeni, & quia me tangere viſus erat, paucis reſpondere volui. Verùm iam è Friſiis Rudolphus Agricola ad dicendum ſurgens, aliò me vocat. is hoc modo diſſeruit.

Nullam adhuc rem, dî manes, dignam virtute noſtrâ agimus. Leuia quædam & exigua mala ſunt, de quibus verba fecêre viri maximi, Angelus & Hermolaus: quos ego in dicendo non ſolum graues, ſed etiam truces eſſe ſcio. Jlli mihi diſſeruiſſe videntur de pœna eôrum, qui cùm præclara quædam cuperent, non tam voluntate, quàm curſus errore decepti ſunt. quorum hercle obſcuram diligentiam nec ego fero. verùm quia inno-

cui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

*cui ſunt, & ſine omni mali-
tiâ homines, priùs quid in
alios ſtatuamus, conſultan-
dum cenſeo, qui ſeculi perni-
cies ſunt & certa ingenio-
rum peſtis. Iam primum
omnium ante annos abhinc
multos, homines quidam
exorti ſunt,* qui nouum
genus diſciplinæ inſti-
tuerunt, ad quos iu-
uentus in ludos conue-
nit. *Ii ſe philoſophos dici &
haberi volunt, cùm, proh
dii boni, violare ipſam ſa-
pientiam, omnium rerum
paren-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

parentem, & primi hoc parricidio ſe polluere auſi ſint. Præclara Ariſtotelis atque Platonis progenies, geniti uti ea, quæ cæteri olim ingenio peperêre, deſtruant. Nam quid aliud agitur, dî manes? vaniſſimis rebus capti, ne paratas quidem à vobis ſcientias audent cognoſcere: ſed accuſatores antiquitatis, argutias tantùm docent, diſcuntq́. Profectò ita ſe res habet. omnis eorum induſtria intra contortulas captiones ſtat: à qui-
bus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

*bus ſi pedem extulerint, pu-
tent ſe & in alium terrarum
orbem delatos. Equidem
ſæpe audiueram eſſe parua
quædam animalcula*, quæ
in anguſtiis mobilia,
campo deprehendun-
tur. *tales eſſe hos puto, qui
lucem atque & aperta ſpatia
odêre &*, & cùm parum
curſu valeant, flexu
eludunt. *Et, quæſo, con-
ſiderate quàm conuerſa re-
rum natura ſit. Antea ve-
ri exploratione ſolus hic ordo
iure gloriabatur; & eo ſa-
pientes*

pientes reliquam multitudinem facilè anteibant. Nunc in ſummâ inanitate verſantur, & ſuis ipſi mentibus offundunt caliginem. non ſum equidem tam ſeuerus iudex, uti nihil donare ingeniis velim. ſcio enim multos & vitio naturæ, & licentiâ temporũ ineptire. verùm hæc, dî manes, non vitia, ſed portenta ſunt. Qui ſubtiliſſimâ collectione alterum fallere didicit, is rex eſt, & digito ſe cœlum putat attingere. Solem illum nonnulli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

culli Lunam eſſe euincent, & noctem, qui nunc eſt dies. Nemo ægrotus quicquam ſomniat tam ridiculum, quod iſti ſerio vultu non aſſerent. Itaque iam ad ſummam venimus:

Nil intra eſt oleam, nil
extra eſt in nuce duri.

quæ manifeſta ſunt, inficias ibunt: planè ſtulti impoſtores; à quibus quicunque victus abit, iucundiùs ipſo victore dormiet. Quippe moleſtus eſt labor ineptiarum, & miſera mihi res ſemper

viſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

viſa fuit, difficiles habere nugas. Atqui ipſis inſtitutum placet. hoc amant, hoc laudant: hanc tam bellã artem, tanquam filiolam ſuam exoſculantur. Quamquam, ne existimate, dî manes, eos hactenus inſanire. Mox enim ab hoc vitæ genere detriti & retorridi, ad rerum dominam iuriſprudentiam, cæteráſque ad diſciplinas adeunt, & quos fluctus in ſimpulo, vt dicitur, dederunt, eos pòſt excitant in Ægæo mari. Ita omnes

vbique

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

vbiq. res, omnia vitæ munia peruertunt. Sequitur duces ſuos imperitiſsimus quiſq. cæteríque omnes, qui magnâ mercede nihil ſapere didicerunt. Non licet rectâ viâ ad ſapientiam graſſari. Obſiſtit enim eunti officitque errantium multitudo, quodque peſsimum eſt, plerique pereunt exemplis. Qui ante nos vixêre, cordatiſsimi mortales, haud ignorabant quibus eſſet magiſtris opera danda. Hæc noua, quæ iuuenes ad magna ſurgentes immo-
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

immodico ſtudio ſequuntur, neque placent, neque recta iudico. Quò nobis acriùs annitendum eſt, dî manes, vti neque cæteri contagione inſaniant, & illis ſua pœna ſit. Certè vno quidem hoc genere exhauſto, multa mihi & ornamenta dignitatis, & præſidia ſtabilitatis ſuæ recepiſſe Reſpublica videbitur.

Cùm dixiſſet Agricola, cæteri verbo, alius alii variè aſſentiebantur. Interea loci ingens multitudo nouitiorum adeſſe nuntiatur. Quorum nomina in tabellâ

bellâ perſcripta, actuario, M. Antonio Sabellico tradit Mercurius; & ſimul omnes in medium conuentum trahit. &, dî manes, ait, ne miramini. autumnus nunc eſt: is febres adducit, & reſignat teſtamenta. Vt intrauerant omnes, vnus ex illis ad nos accurrit, & arctè me prehendens, Salue, inquit; teneo dextrâ geniũ meum. Vt propiùs conſideraui, agnoſco familiarem meum: &, ita? inquam. etiam te in his oris conſpicio? Imò ait,

— longa eſt iniuria, longæ
Ambages.

neſcio vtrum medici me fraus, an imperitia occiderit. nam ex agnatis erat, & heredem ſcripſeram. Comploſit manus Menippus, & in petulantiſſimum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

cachinnum effuſus, Ridiculum verò, inquit. præmio enim improbam ſpem ſolicitaſti. Atqui temeritas & imprudentia, ſolenne medicorum vitium, abundè per ſe pollens erat ad perniciem. quippe ita fit. veſtris periculis diſcunt, ipſi ſecuri; & hoc ipſo felices, quod proſperos eorum ſucceſſus Sol aſpicit, aduerſos tegit tellus. Mihi crede, una hæc ars triſtiſſimis experimentis conſtat, & ab omni æuo

> πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
> ἡρώων,

id eſt,

> *Multas heroum triſtem demiſit ad*
> *orcum*
> *Illuſtres animas.*

ne tu ab irato Achille ſolùm id fieri putes. Poſt hæc tres ſacrorũ mini-

miniſtros notat Mercurius, quos obtorto collo ægrè abduxerat è terris. adeo vitæ dulcedine capiebantur, qui ſemper mortis contemptum, & meliorem in alio quodam orbe ſortem prędicauerant. Nunc lamentabili voce illud identidem ingeminabãt,

Linquenda tellus, & domus, & placens
Vxor.

Cæteri de philoſophis erant. de quibus Mercurius, Famelica, inquit, hominum natio hæc eſt, &, niſi cùm moriuntur, nihil rectè faciunt. oſſa quidem iſti atque pellis toti erant, & plus quàm triginta dies vno eſuriebant menſe. quin in bilancem vnà omnes coniecti vix ſcrupulum pendebant, atque exta in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſole etiam inſpicere licuit. Ego homines curioſâ intuebar diligentiâ. plerique vultu & inceſſu morbum fatebantur. magna omnibus tacendi erat libido. Vnus tamen Menippo adhæreſcebat, haud ignotus mihi. nam in viciniâ meâ, tribus cauliculis, & ſelibrâ farris, ſub tegulâ vnâ, diu diuam ſapientiam aluerat. Is quinque ſyllogiſmos expromit, & multa Cynico, quæ mecum ignorat, probare nititur. Tandem, cùm in artis ſuæ oſtentatione oppidò quàm ineptus fuiſſet, Menippum, vti defenſor ſibi & patronus ſit, rogat. Non aſpernatus preces eius ſenex, Tibi quidem, mi homo, inquit, tantum opis, quantum optes, feram: nam, ſi quantum dignus es, dicam,
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

cam, nullus eris. & ſtatim ad me ſubmiſsâ voce, Adoleſcens, ait, hic verò ille eſt, qui poſtquam exheres vitæ ſuæ factus fuit, omnes Belgæ nugandi finem fecēre. Adhuc iocabatur Cynicus, cùm ſummoueri proceres aduenticiam iubēt turbam, & cœpta peragunt. Ibi Mirandula, credo in miſerationem ex irâ verſus, pauca aduerſus Agricolam dixit,

NE AD *faſtos rediret, neu virtutem æſtimaret annis. cuncta, quæ nunc antiquißima habentur, olim noua fuiſſe. etiam his aliquando pretium ab æuo fore.*

naturam mortalium hoc quoque nomine prauam ac ſiniſtram dici poſſe, quòd plerique ingeniis ſepultis plauderent, & acceptum aliquid ferre erubeſcerent minoribus. hinc vetera ſemper in laude, præſentia in faſtidio eſſe. Et quo tandem conſilio ingeniis modum ponerent? multa enim nondum inuenta eſſe, quæ, ſi vtilia ſint, ſperni haud debeant.
Eleuſinē ſeruare ſemper quod oſtendat reuiſentibus; neque ſa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

cra ſua ſimul edocere. *Poſtremò, cogitarent non ſtatim deterius eſſe, quod diuerſum eſt. cætera, quæ vacuas mentes tenuiſſent, iam vulgata eſſe omnia. ergo aliis diuerſam viam tentandã, quâ præclari facinoris famam quærant.*

Mirabantur omnes quid tam repente Pici animum mutauiſſet: & vrbanè Petrarcha lineã aduerſus eum popoſcit. Haud deerant tamen qui ſententiæ eius accederent: etſi maior pars exilium decernebat. At princeps ampliùs deliberandum dixit: quippe ſibi nondum liquere. &,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Dî manes, inquit, *quis vos ardor agit? omnia non properantibus rectiùs procedent: festinatio inconſulta eſt & præceps. Vtique ſcitis hos vniuerſos ſapientiam profiteri, resq́ue eorum ad Diuam Sophiam pertinere, quæ in terris adhuc eſt. Eam per Diogenem euocaui, idque adeò ob aliam cauſam. Nam quia de Theologis, maiorum gentium ſapientibus, agendum tandem eſt, quorum nunc latè imperium valet; ex ipsâ rem omnem & crimina*

mina diſcere malui, ne publicum bonum irâ aut priuatâ gratiâ vinceretur. Simul iſtis quoque imi ſubſellii viris, & patellariis magiſtris ius dicet.

Hæc pronis animis accepta ſunt. quippe lætabantur omnes repertum tandem aliquem, qui contra gentem, vt putabatur, ſacroſanctam, & omni maiorem exceptione, oculos attolleret. Nemo hercle quiſquam tantum facinus ante eam tempeſtatem auſus erat. Non multo poſt aduenire Diuam Sophiam cum pulcherrimo comitatu videmus. Exhorruerat animus cunctis Theologis. quippe ſpei minus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

videbant, quàm vellent. Inter pediſſequas Alethea erat, incanis crinibus, & caperatâ fronte. ad hoc, Parrheſia, & Sophroſyne, & læto ſemper vultu Eleutheria. Adſtabat Diuæ Diogenes, de viâ feſſus. Is anhelo ſpiritu, cauſam diuturnæ moræ principi non ſine irâ exponit, & ſic infit,

Tu verò maxime ductor populi, noli poſthac Cynicã gentem ita ſpernere, vti eos in lucem nunquam, niſi ad moleſtiſsima miniſteria protrahas. Boni ciuis operam tibi promiſeram, non ſerui: nec minus liber, quàm veſtrûm quilibet, ſum, etſi cum baculo

baculo & perâ ambulo. Quid autem Diuam hanc quærere aliud, quàm Herculis labor fuit? Ecce multo languore confectus ſum, dum Theologorum familias perrepto. Et tamen, cùm diu me fatigaueram, hanc quidem nuſquam, cæterùm apud ſingulos falſam imaginem, & quandam eius umbram reperio. Alii enim mulierem incultam, ſitu & pedore ſqualentem oſtentauêre. pars virginem producunt omnibus ſimulacris

emendatiorem, quæ facie medicatâ, inceſſu ad numerum compoſito, formam proſtituebat, vti venderet. Ad ſummam, ſenſi ego fucum vbique mihi fieri. Quare iam reditum parabam: cùm, ecce, commodùm ipſa ſe offerebat, credo ex aliquâ ſolitudine prodiens. Eam vos, Dî manes, ſi lubet, porrò audite. nam me iam vox deficit.

Dixit hæc Cynicus, & ægris iam genibus, humi caninum in morem, procubuit. Omnium ora oculique in Diuam conuerſi ſunt,

ſunt; quæ pediſſequas ſuas, comitesque omnes ſupereminebat. Ingens ſilentium factũ eſt. Mox ipſa, maius quiddam mortali ore ſonans, digitis gubernãtibus vocem, ſic orſa eſt.

BENE *atque ſapienter, Dî manes, Theologorum factioni tandem ire obuiam decreuiſtis; quorum iniuriis, contumeliisque ſic accepta ſum, vt vbiuis eſſe, quàm in regno meo malim. Omnia latè homines inquieti contentioſique tenent, qui haud me ſanè, ſed pellices meas ſecuti, ſacra noſtra re-*

ligiones-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ligionesque iocum & riſum fecēre. Equidem apud eos meorum inſtitutorum nec volam, nec veſtigium reperio. Plerique enim primis annis tonſores fabrique, & ſutrinæ alumni ſunt, aut denique ſeruilibus officiis intenti, in obſcuro vitam agūt. ibi adoleſcentiam ſuam exercent. Poſt, vbi ſacerdotes meos, ceremoniarumque antiſtites eſſe in magno honore cernunt, (nam aſſurgit iis populus, increpantes metuit, dicto cuncti audientes ſunt)

ſunt) rati ſcilicet, id quod res eſt, longè hoc pulcherrimum eſſe, ad ſimilem dominatum maxima ope nituntur. Hîc mihi nemo vigilantiam, laborem, indefeſſum doctrinæ ſtudium exſpectet. grauia hæc ſunt, & viris relinquenda. ipſi breuiore viâ, dolis atq. aſtu contendunt. Scitis vtiq. quàm facile iſtud ſit, obſtipo capite incedere, ſententiolas aliquot ingenti verborũ volubilitate fundere, vultum induere triſtem, & ſeuerum; & alia

huiuſce-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

huiuſcemodi, quæ promittunt magnam ſapientiam. Ad hæc fingenda non nati, ſed ab aliquo deo facti videntur. quippe inſitum illis eſt, quanto magis falſa ſunt, quæ fiunt, tanto plura facere. *Adeò nihil eſt, quod ars & labor efficere nequeat, cùm etiam naturam, rem ſimpliciſſimam, ſuperet affectatio. Igitur primùm imperitæ plebi illudunt, apud quam ſummâ ſecuritate, & ingentibus præmiis peccatur. hanc*

curis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

curis vacuam, ſine veri falſique diſcrimine in veſte & habitu ſtupentem, blandâ oratione trahunt in omnem partem. Sedet circumfuſa multitudo, atque aures, ceu flabellum, adducit diducitque, & quicquid audit, probat. Quod mihi neutiquam nouum videtur. Quotus enim quiſque etiam è ſapientioribus reperitur, qui rem celſam, & propemodum diuinam, in quâ felicitatis ſumma eſt poſita, ſibi vendicet, NIHIL

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ADMIRARI? *Horreſcit mihi animus, cùm mecum cogito, magiſtros rudes & indoctos ea, quæ nondum ſatis explorate percepta ſint & cognita, veluti certa affirmare. Multum caliginis res diuinæ habent,* ſanctiusque & reuerentius eſt de iis credere, quàm ſcire. *Procul enim ab oculis noſtris lucidas incolit ſedes maieſtas ſummi numinis, & regnum ſuum, ſeq́; ſine arbitris regit. Pauca duntaxat oracula adfla-*

tu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tu eius inſtinctuq́; fudêre viri ſancti; quæ ſi aperta & clara forent, melius atque tranquillius ſeſe res mortalium haberent. Nunc, cùm eorum cognitio multis ſit obſtructa difficultatibus, nemo tamen in his tenebris, & altâ in nocte cæcum ſe cogitat: ſed, quàm quiſque minimum intelligit, tam maximè fidens eſt. Hinc, Dî manes, illæ ſunt lachrimæ. De rebus obſcuris omnes, ceu de certis, iudicant, & ad quamcunq. ſunt ſententiam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tentiam, quaſi tempeſtate, delati, ad eam, tanquam ad ſaxum, adhæreſcunt. *Neque mihi ſatis conſilii eſt, vacordiam, an ſuperbiam eam appellem. Nunquam enim perperam aliquid didiciſſe volunt videri. ſcilicet, quaſi immane crimen foret, à cognito & damnato errore diſcedere, & quæ malè alios docueris, dedocere. Quod ſemel dixerunt, qualecunque eſt, fixum ratumque manet. Ita, quod vnum ſupereſt,*

pereſt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

pereſt, pertinaciam induunt pro cauſâ, regnumque ſibi vi atque factionibus muniunt. Ad hoc, quod longè peſſimum exiſtumo, fœcunda admodum res eſt falſa opinio, neque vnquam illîc, vnde cœpit, ſtat. Continuò enim, qui à vero declinant, in partes ſe ſcindunt varias, diſſenſionibusq́ pugnant, atque vno ex errore infiniti, diuerſi omnes & contrarii naſcuntur.

Non mihi ſi linguæ cẽtum ſint, oraq́. centũ,
Omnia

Omnia ſectarū percurrere nomina poſſim.

Cauſa atque origo hinc inde penes authores cuiuſque eſt, qui ſuperſtitione captas mentes, velut furialibus ſtimulis agunt. Nihil in ſpeciem fallacius eſt, quàm religio. Etenim quiſquis Dei numen obtendit, ſtatim efficit, vti cæteri credere, quàm iudicare malint, illudq́ habeant ratum, quod ab eo, quem ſequuntur, ſemel audiuêre. Jn huius verba ſacramentum iurant: huius ſom-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſomnia & deliramenta amplecti, certum omnibus obſtinatumque eſt. Quæ eſt omninò ſeruitus, ſi hæc non eſt dicenda? aut quid liberum eſſe iis amplius poteſt, qui, quod præſcriptum & quaſi imperatum eſt, defendunt ex neceſsitate? Equidem fortuna in vitâ hominum ludit, aliisque aliam perſonam, vti eius lubido fert, imponit. hos eſſe ſeruos, illos dominos, quosdam ſui iuris vult. Equites, libertinosque, & mancipia ſcio,

aliáque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

aliaq́ nomina ex ambitione aut ex iniuriâ nata. Verùm hæc, dî manes, ſi rectâ viâ rem reputatis, in totum hominem non deſcendũt. Animos enim veſtros ex æternis ignibus deriuatos, imaginem partemq. ipſius Dei, ſpectate. Omnes eâdem conditione ſunt. hos ſemper & vbique ſcitote liberos fuiſſe, non ex iure Quiritium, ſed ex iure naturæ. Quid eſt igitur? Tyrannorum dira & execrabilis poteſtas eſt, qui in corpora tantùm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tantùm veſtra, & in terga ſæuiunt, eosq́; qui olim ſuſtuliſſet, diuinis honoribus colebatur. Vos quo odio illos eſſe digπos creditis, qui in mentem cuiuſque adfectant imperium, nobiliſsimamque partem, quæ ſola mancipio non datur, ſeruire docent? Me quidem eorum vehementer & piget, & pænitet. Itaque fatigata manus do, locumque iis facio, vti ſe iactent vacuâ in aulâ, ac ſuomet ipſi more præcipites eant. Aliud regnum,

aliasque ſedes quæro; quas vbi terrarum reperiam, nimis incerta ſum. Ciues quidem meos in poſterum nullos, niſi eos agnoſcam, qui & libera eſſe iudicia patiuntur, neque vnquam vltra id, quod veriſimile occurrerit, procedunt. Eſt enim ægris mortalibus, ſicut cæterarum rerum, ita & ſcientiæ poſitus modus. & me, cùm in terras Deûm hominumque mitteret rex, nec totam patêre, nec ab omni parte eſſe clauſam voluit.

In

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

In veſtibulis templi mei hærere ius faſque eſt. illa arcana, quæ in interiore ſacrario abdita ſunt, fruſtra cernere laborant.

Stabam inter hæc ego, & Diuæ poſtrema verba voluebam animo, incertus planè quo me lare deinceps tuerer, quémve ſequerer ducem. nam qui antea nulli magiſtro credideram, nunc hercle multò eram factus timidior. Dum hæc agito, non feſelli Sophroſynen, pulcherrimam omnium nympharum, quas ſecum Diua adduxerat comites. Ea poſtquam ſe applicuit ad me,

Quoniam, inquit, *ad ho-*

minum cœtus iam redis, &, quæ hîc diſcis, in rem & ad vſum conferre potes, non celabo te maximum arcanum. Eſt quoddam genus hominum, idque vel maximè ingenuum, qui rerum nec principia altè, nec fines exquirunt, pulcherrimamque amant ſcientiam, nihil admodum ſcire. Hos plerique veſtrûm tardos, lentosque & ſupinos dicunt. Quod contra eſt. nam & rerum gnari ſunt, & ſoli mortalium non vltrà,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

trà, quàm ſatis eſt, ſapiunt. Sed vos virtutes ipſas inuerſum itis, & iam dudum vera rerum amiſiſtis vocabula. Tu, qui bonam mentem amas, horum vt ſimilis ſis, pauca laudabis, nihil ipſe molières, omnium ſpectator eris. Sic enim cogita; in iſtâ ſapientum turbâ te, quaſi in mercatus quâdam celebritate eſſe: vbi, dum aliquid ſibi petit quiſque, & ſuo more deſipit, tu cæteris omnibus, quæ prima illi putant, pro nihilo habitis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

viſendi tantùm causâ obambula, ſtudioſeq; perſpice, quid agatur, & quo modo. Errabunt cuncti tuâ ſine parte diſcriminis, viamque quærent latentis veri. In primis verò paucorum hominum ſis; nec unquam populo autore aut arbitro probari tua velis. Quid de te iudicent, ipſi viderint: ſed iudicabunt tamen, malignè plerumque & peruersè. Fruantur ſententiâ ſuâ. hæc enim contagio ex ipsâ mortalitate contrahitur; nunquam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

quam, meliora quæ ſunt, multi ſequuntur. Adfirmo tibi, ſuauiſsima voluptas hæc erit, cùm nihil intelliges ſolidum, nihil pulcrum, nec rectum quidem ex tantâ concertantium molitione. Magnum eſt hoc, quod in rebus eſt poſitum, inane. In quamcunque te partem vertes, occurret tibi

Pergula pictorum, veri nihil, omnia falſa.

Quicquid ſcire ſe illi autumant, minus nihilo eſt. hoc vnum certum eſt, ple-

raque haud eſſe certa. *Quæ ſi obſeruabis, ſi ſtudia omnium non irâ, ſed riſu vlciſcêre, næ tu & mecum facies, & volentibus magnis Dîs, omne punctum feres.*

His auditis, inuadere pectus ſapientiâ plenum volo; cùm illa ſomno ſimilis confeſtim in ventos receſſit. Itaque interrogare animum meum cœpi, an falsâ imagine deluſus eſſem: & timidiſſimo murmure, Dî immortales, aio, ſi vnquam iterum tanto bono perfruar, habebo quod cœlo imputem. Demum, vt animum aduerto, & ſubſellia aſpicio,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

cio, ſenſi miram animorum inclinationem. Clamabat Eraſmus ſcripta ſua nunc de manibus excuti, odiumque ſui & infamiam tradi ſeculis, non aliam ob cauſam, quàm quòd prudenter dubitaſſet. Caſſander deſertorem ſe & præuaricatorem haberi, quòd inter infeſtas partes mediam quandam tenuiſſet viam. Eadem penè Melanchthonis querela. Cæteri quoque, quos antea aut metus, aut reuerentia illius ordinis ſubegerat, vti ſe continerent, ii nunc, poſt Diuæ orationem, animis acceptis, ferociùs agitabant. Inter hos è Batauis vnus, ab eâdem diſciplinâ homo, etſi recēs in ſenatum lectus, tamen præloqui occupat. Sæpe ego puer admodum ſermonibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

eius interfuerã, cùm ingenia ſuorum vernilia & putida inſectaretur. qui enim querulus eſſet, & cenſor caſtigatorq. præſentium, vitio humanæ mentis, haud facile collegas ſuos iiſdẽ ſacris operãtes tolerabat. Is nunc, ſermone nimium acri, totius rei ſcenã aperuit, &,

S I *cui veſtrûm*, inquit, *adhuc dubium eſſe poteſt, an vera ſint, quæ audiuiſtis; patriam meam, eósque, qui iuxtà ſiti ſunt, populos videte. Verùm Diua, quæ ad ſe pertinebant, dixit, résque eas, quæ reconditis in diſciplinis, & in quadam*

ratione

ratione doctrinæ verſantur, perſecuta eſt. Quæ ego cuncta omitto. Vitam eorum atque mores narrare libet, neque verebor tam horribile ſecretum proferre in populum. Eſt illud primum ſapientiæ munus, patenti viâ populum ad virtutem ducere, cupidinem honeſti conciliare animis, facere vitiorum odium. Quâ in parte non culpo hercle optimos viros. diligenter enim toto anno in hominum vitia perorant, vocésque

magnificas, & ſaluberrima fundunt præcepta. Sed per deos immortales, quò illa res pertinet? Ipſi enim omnibus vitiis pleni, exempla ſe inutilis diſciplinæ circumferunt. Efficaciſſima docendi ratio eſt, viuere vti præcipis; eáque in primis hoc in ſe boni habet, quòd probat, quæ iubentur, fieri poſſe. *Quid mihi caritatem, concordiam, amorem mutuum laudant? mõſtrabo quod rerum omnium primum eſt; faciant quæ dixerint.*

xerint. Non ignota loquor, ſed quæ in ſacellis noſtris vidi, & quorum pars magna cum dolore eram. Equidem quoties conciliabula eorum obiui, non aliam quàm in ludo gladiatorio vitam cernere videbar. Adſunt vnà in iiſdem templis, colloquũtur, res omnes ſimul adminiſtrant. mox alter in alterum leui compendio ducitur. Fingite ex hoc ignobili genere aliquot terræ filios,

Et coniuratos cœlum reſcindere FRATRES,

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

in re dubiâ & leui à ſe inuicem diſſentire. ſtatim eos mala mens, furorque væcors in ſimultates, bacchationes, & ſcenica maledicta aget. Velitis, nolitis, dî manes, aliter hæc ſacra non conſtant. Propria illius ordinis virtus eſt, animo feroci eſſe, in omnes incurſare, neminẽ metuere. Sed maximè ambitio animos eorum verſat. ea res cunctas non ex bono honeſtoque, ſed ex libidine agere; ſpecioſis nominibus pium ſanctumque ſtudium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſimulare, cæterùm re ipsâ priuatam gloriam quærere, edocet. Jte nunc, Dî manes, &c, qui manſuetudinem, modeſtiam, fidem, uilia habent, eos eſſe uiros bonos dicite. Multis officiis ea res, magniſque laudibus continetur. neque continuò hoc nomen, qui ad legem boni ſunt, meruêre. Nimis anguſtis finibus hæc circumſcripta eſt innocentia. faciant quæ humanitas, quæ uita communis exigit; faciant quicquid extra tabu-

las

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

las publicas eſt, & boni vi-
ri, per me quidem, ſunto.
Sæpe ego, in eodem ordine
dum fui, quoniam me colle-
garum pigebat, de prauis il-
lorum artibus, deq́ꝫ malâ
lubidine queſtus ſum. Pro
quâ re multa acerba atque
indigna tuli. Neque id
mihi vni contigit. Qui enim
cunque aliquâ laude excelle-
rent, aut cogitatione emine-
rent ſupra turbam, eorum
viuidam animi vim, re-
ctosq́ꝫ ſpiritus frangere co-
nabantur. ſiue quòd in alio

ſua quemq. natura delectat, ſiue ne ſtudium omne vulgi ab indignis & non idoneis ad dignos & idoneos tranſferretur. Rem memorabo, ex quâ facilè conſilia eorum æſtimetis. Nuper ex his quidam patres conſcripti (credo obſcuræ originis ſuæ memores, & quod nihil vſquam ingenuum occurrere vellent) decretum inter ſeſe fecêre, vti qui de plebe hominum eſſent, quíque precariò vitam, munificentiâ diuitum, in ſtudiis diſciplinarum

rum

rum egiſſent, iis ad munera, honoresque ſacros primus aditus foret: cæteri poſt illos admitterentur. Profectò hoc verè eſt ceremoniarum maieſtatem & ſanctimoniã proſtituere. Etenim homines egeni, non qui idonei cenſebantur, ſed quorum miſertum eſt, ſapientiam velut aliquod artificium venale addiſcunt, & iam ſemidocti, cruda adhuc ſtudia propellunt in templa. Benè habet; dî manes. tandem effectum eſt, vti in luce

homi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

hominum viuant. Iam multorum opinione beati ſunt, niſi quod nondum ſunt ſuâ. Res inquieta eſt in ſe ipſam, noua felicitas. nondum licet viuere ſecuris.

Hîc illa primùm Veneris dulcedinis in cor
Deſtillat gutta, & ſuccedit frigida cura.

vxor domum ducenda eſt, vti tantarum rerum conſors ſit; tollendi liberi, in ſpem eſuritionis. Eſt profectò huic generi, quâdam fati lege, hæc facilitas data. blandiſſi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

diſsimam vim, quæ dîs hominibusque per pectora incutitur, multò citiùs, quàm cætera gens mortalium, ſentiunt. Sæpe illud clamaui, ſufflaminandi eſtis; in furias ignémque ruitis. ſed fruſtrà fui. fermè enim, antequam pueri eſſe deſiiſſent, mariti erant, & infirmis adhuc annis gerebant

Prælia coniugibus loquenda.

Tanti putant, nihil ſibi negare, vti intempeſtiuè multi præcipitent virum, &

ani-

—animas in vulnere ponant.

Nunquam finem dicendi feciſſet Batauus, liberrimi oris homo, nî loquentem interpellaſſet ex aduerſis ſubſelliis alius quidam, ingenio haud abſurdo. Is medio illius ſermone,

Dî manes, inquit, *cauete ne vos verba fallant inuidioſa, & rei exaſperandæ conquiſita. Nam quod ille maledictum vehemens exiſtumat, eam laudem ego illorum duco maxumam. non hercle, quòd amori, potentiſſimo affectuum, obtemperent.*

rent. quæ tamen vna res illis ad veniam ſatis iuſtas cauſas haberet. quis enim non meminit ad hoc ſacramentum ſe adactum eſſe, ſequi naturam? aut quid eſt omninò vſquam, quod homo maſculus libẽtiùs videre debeat, quàm bellam vxorem? *Verùm non vtar iis ad defenſionem. Alia maiora ſunt. Totum hoc vniuerſum ſapiens, non vt patriã, ſed vt familiam ſuam intuetur. eam familiam ornare,*

re,

re, augere, ſtabilem fir-mámque facere, prima eius laus eſt. Hoc conſilium, ſi forte neſcis, præclare orator, fratribus tuis eſt, vti nume-roſa proles ſurgat, vti homo prodeat, pulcherrimum ani-mal,

—& quod dominari
in cætera poſſit.

Hîc mihi aliquis libidinem aut voluptatem nominat? Dii meliora piis. iſte error hoſtibus eorum ſit. ipſi duro vultu gaudia admittunt: neque ſibi, ſed mundo mariti,

mundo

mundo patres ſunt. Vtinam verò neceſſe non foret, aßiduam humani generis iacturam hâc diligentiâ reparare. Ecce, multa hominum millia puncto temporis cadunt. & ad tam immanem ſtragem vnâ modò peſtilentiâ, aut bellicâ acie opus eſt. At contrà, vix nouem menſibus edolatum vnum reddunt puerum duo coniuges. *An aliud ſperamus, quàm Scytharum deſerta breui per orbem fore, niſi quotannis*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

tannis humana vis, & ſolers cura obſiſtat? Adde, quod deorum ope, & ſuâ virtute, feliciter veſter ordo præ cæteris rem hîc gerit. Quare cēſeo vti præmium, non pœna ſit veris PATRIÆ PATRIBVS, *quibus ad iuuandum bonum publicum nec ſanctus ardor vnquam defuit, & mirè ſemper adeſt fortuna.*

Numerare equidem inter monſtra cœpi, in procaciſſimo ſermone tam diſcordem vultum. triſtis enim ſeueritas aderat, & faciliùs ignem ex ho-

mine exprimi poſſe ſperaſſes, quàm riſum. Theologi, vbi vident, ſecus ac rati erant, eò rem veniſſe, vti pro deridiculo eſſent, tardè, imò ſerò intellexêre, in terris ſe rerum dominos fuiſſe. illîc non eſſe ſibi idem honoris. Potuiſſes experimento diſcere, vulgò nos, vti res cuiuſque ſunt, ita magnos atque humiles eſſe. Non ira in oculis cuiquam, non ſolita ſuperbia in vultu reſidebat. tam placidi fuêre, quàm oues. Sed maximè taciturnitatem mirabar. funerata pars illa videbatur, quâ viri apud nos ſunt. Quidam tamen capita inter ſe contulêre, vti rebus feſſis conſulerent. mox plures adrepunt, ſectæ quiſque ſuæ & diſſidii immemores. quippe animos commu-

commune periculum iunxit. inimicitiæ & ſimultas pòſt fuêre. Nec mora. Electus fuit, qui omnium nomine reſponderet, vnus inter primos honeſtus, formâ admodum liberali, & cui vel adſpectus erat muta commendatio. tanta in eo indoles virtutis & modeſtiæ inerat. Huius in tutelam ſe committunt. Monent, vti rem non ſuam, ſed omnium agat. omittenda eſſe cogitet, quæ in controuerſiis poſita ſunt. non his nunc locum eſſe. ſi ſemel iam euaſerint, deinceps ſe vno animo fore. Ille, ne extremo in tempore ſuis deeſſet, veniam à principe petit, & conſtanti vultu hæc dicit.

INTER *miſerrimam*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

fortunam, & non vnius accuſationem deſtituti, quid potiſſimum tacere aut quatenus proloqui nos deceat, ignoramus, Dî manes. Cõfuſa enim cauſa eſt, & crimina diſsimillima: ex quibus nos ut quædam fateri, quàm defendere malumus, ita vti cætera inania eſſe intelligatis, dabitur opera à nobis. Equidem Sophia, ſanctiſsima diuarum, cuius ego numen ſupplex veneror & colo, etſi iure pertæſa noſtri eſt, tamen leniter aduerſus nos & beni-

gnè

gnè dixit. Culpam enim, quæ falsò noſtra eſſe creditur, naturæ aſsignauit; cui placuit, proh dolor, vti in maximarum rerum ignoratione vitam ageremus. Quod ſi animus vaſtus, anguſtiarũ, quibus clauditur, impatiens, nimis alta & ſupra ſe poſita veſtigat; næ id vitiũ proximè virtutem eſt, & generoſa pectora tenet. De pertinaciâ, poſſum dicere id, quod res habet; ab eâdem origine eſſe. Nimirum idem omnes fallimur: amat quiſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

que quod eſt à ſe inuentum: in hoc delicias facit libidinesque: & vti aliis carum idem ſit, ſummâ ope nititur. Nihil circuitione vtar. errare, & decipi, & labi potuimus. quis miretur? homines ſumus, non dii. Si priſcas ſedes repetere per fata liceret, doceremus cunctos mortales, id quod eſt difficillimum, tenere ex ſapientiâ modum. Nullum hîc ſcelus noſtrum, nulla impietas eſt. Tantummodò temeritatem Diua & immodeſtiam damnauit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

nauit. itaque ſi ſola ad dicendum proceßiſſet, taciti ſuffragia veſtra exſpectaſſemus. Nunc indignè, & à quibus minimè decuit, circumuenti ſumus. Surrexêre duo de noſtris, vti manus ſuas in nos, hoc eſt, in viſcera ſua verterent. Qui quando tales ſunt, audeant tandem, hortamur, rerumque ſacrarum odium, & quicquid diu malè in tenebris dißimulatum eſt, palàm & cælo teſte fateantur. Sunt, dî manes, ſunt in hoc ordine noſtro

quidam, quibus religionem omnem ex vita hominum tollere libido eſt. eas diuitias, eam pulcram victoriam, magnumq; triumphū putant. Hoc vti faciant, vitia noſtra apud plebem, malosque mores culpant. mox, vbi pietatis fidem ſibi præſtruxêre, cum magnâ mercede fallūt. Atq. hæc quidē à noſtris patimur, præter ius fasque. Nā quod cæteri, qui ad hæc ſacra admiſsi non ſunt, prophani homines, noſtra nosque inſectantur, id nunc haud primū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſit. Vetus ille morbus eſt, furere in virtutis magiſtros, & hanc mercedē rependere ſanctiſsimis viris. Non alios, quàm vos, teſtes volo, dî manes. ſe quiſque interroget. eadem experti eſtis. Publicè malignū in optimè meritos, ingratumq; ſemper mortale genus fuit. omnes vmbram rectæ indolis perdidêre.

— qua terra patet, fera
regnat Erinnys.
In facinus iuraſſe putes.

Et nos igitur noſtra fata magno animo feremus. vndiq;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

*petimur. quidam vi & im-
preſſione euerſum nos eunt.
alii clanculùm maledictis læ-
dunt. Inter ipſos literatos,
qui nobilitare induſtriam
ſuam vult, ſatyram in nos
ſcribit: perinde quaſi ordinē
noſtrũ traducere, id demum
eſſet ingenio vti. Neque nos
propterea defetiſcimur tamē,
aut opem ferre ægris menti-
bus ceſſamus. nam & deos,
quos imitari par eſt, ſæpe
ignorãtibus, imò inuitis, me-
minimus prodeſſe; & nobis
rectè factorũ primus ſemper*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

maximusq; fructus fuit, feciſ-
ſe. Hoc illud eſt, quod ſeculo
& orbi præſtamus. totius hu-
manæ gẽtis pædagogi ſumus:
& defenſorem mali ſui popu-
lum, quantum non deſpera-
ta peruerſitas eius tardat, ad
rectum iter admouemus.
Quid hîc inuidiam nobis fa-
ciunt, & humiles, plebeiosq.,
ac mendicabula hominum
aiunt? Nemo ad bonam mẽ-
tem parandã pauper, nemo
ignobilis fuit. Paucos ab om-
ni æuo accepit illuſtres virtus,
multos reddidit. Nam &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ignotos obſcurosq; diis miſcuït, & plerumque rerum dominos tranſit,

Foresq. vitat, & ſu-
perba ciuium
Potentiorum limina.

Equidē profectò, qui iſta nobis obiiciunt, quid tandem prætermiſſuri ſint, non reperio. Omnes latebras perueſtigat malignitas, & ingenioſa eſt ad fingendum crimen. mox etiā, quod ambulamus, quod vocem mittimus, quod corporis muneribus perfungimur, conquerentur. Quæ

vos, dî manes, nunc moueant, ne impiorum libidini bonos largiamini. Non arā, nec deprecatorem aduerſus illos paramus. Si ſacra eſt magnorum meritorum memoria, ſi vllum apud vos innocentiæ pretium, ſuccurrite miſeris. Quod ſi pœnâ digni cenſemur, at ſaltem prouidete diligenter, ne erroribus noſtris vindicandis, diuini iuris aliquid immixtum, violetis.

Multum iuuit deploratam cauſam tam præſtans aduocatus. itaque, qui poſtremò ſenten-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

ſententiã dixerant, ſuomet indi-
cio, quaſi ſorex, perierunt, & no-
luiſſent huc exitum. omnium
enim oculis notabantur. Iam vo-
ces diſſonæ per ſubſellia auditæ
ſunt, iam ingens coronæ circum-
ſtãtis clamor erat, cùm princeps
motus componit, cæteróſque in
ſuffragia ire, ac dein numerari
ſententias iubet. Et profectò eo
die, poſt conditum illud regnũ,
grauiſſimum decretum factum
foret, ni res inopinata conſilium
diremiſſet. Quidam enim magnâ
feſtinatione è vicino Tartaro ac-
currit, &, vti ad principem ſta-
tim adeat, omnium intereſſe ait.
cedit multitudo. admittitur. Ibi
exponit, Æacum regem ſuum
ſociis amicisq., ſenatui populo-
que eruditorum ſignificare, vti
arma-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

armati inſulam ſuam defendant, & fines latè cuſtode tueantur. adeſſe ingens periculum. omnes enim nocentes ſceleratosque, qui inferno in carcere à mille iam annis clauſi fuiſſent, ruptis vinculis abiiſſe. compertum ſibi ex coniurationis indice, beatam eruditorum inſulã inuaſuros. Tum princeps, periculo exterritus, ſenatum dimittit, & ſingulos, vti viros ſe præbeant, monet rogatque. Vidiſſes cum riſu & ioco timidiſſimum hominum genus, vmbræ aſſuetum, abiectâ omni ſpe cõcurſare, & inter ſe conſulere, quâ lege perire vellent. Stoicorum gens, & pauci è cæteris, pro ſolitâ virtute, erectiores erant. Inter theologos pugna fuit. pars pericula propulſare, alii
manum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

manum in ſinu tenere, & diis committere rem malebant. Qui inter eos ſceptici fuêre, in neutram partem flectebant aſſenſionem, nihil ipſi interim ſtatuentes. Hîc Menippus, quid ſtamus? inquit. etiam ſine nobis propugnabitur Ilium. & alioqui non inſolens audio huiuſmodi nuntios.

Hi motus animorum, atque hæc certamina tanta
Pulueris exigui iactu compreſſa ſileſcent.

ſimul à turba quam longiſſimè ſecedit, ac per vicina me circũducit loca, vbi deus aliquis benè aduocatus res nobis obtulit nouas. Erat inter cæteram planiciem mons ſaxeus, velut opere atque conſultò, præceps. in

imâ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

imâ patte peranguſtus trames ſe aperuit: ad quem cùm acceſſimus, audio murmur inſolitum, & fractas per ſinuoſum aditum voces. Ego, more humani ingenii, ſtudio ignara viſundi, Menippum rogo, vti exploremus receſſus. Perſecuti igitur ſonum, ſpiſſiſſimam noctem euicimus, ſecretumque loci intramus, vbi ciues aliquot de plebe perpotabant. Domum natura, non ars fabricauerat. Vbique ſedilia è viuo ſaxo erant. in medio recens ſemper vini liquor ex perenni currebat fonte. nulla ſpecularia, neque rimæ admittebant diem. Itaque Menippus, cùm ad faces & cereos rem cernit geri, Eia, ſaluete, inquit, lucifugæ. quid agitis? vt peritis?

mox

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

mox ad me, dii boni, ait, quanti eſt ſapere! ecce, ne heredis officium deſiderent, ſibi iuſta faciũt. At illi largiùs merum iubent circumferri, noſque inuitant. Non piguit me ineptias eorum notare, præ quibus nullos ludos ſpectaſſe velis. Nam vt omnium præcordia Liber aperuit, alius aliũ læti appellare; ſua quiſque dicta ſcriptaque ad cœlum ferre; cæteros ſpernere; poſtremò neque pudori, neque modeſtiæ parcere. id vitium eſſe quibuſdam aiunt, quos liberaliũ artium conſectatio moleſtos, verboſos, ſibi placentes facit. Vnus ſupra modum ridiculus fuit, qui ſe delicium Muſarum, ſecum & natas & morituras literas iactabat. Huic qui proximus adſidebat, aurem glo-
rianti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

rianti commodat, vocesq́ue eius iterat, & verba tollit cadentia; adeò doctè hercules, vt mimus eſſe, & partes agere ſecundas videretur. Nunquam tam benè compoſitum par vidi. planè cum Bitho Bacchius erat. poſtquã diu creſcentem vtrem inflaſſet, tandem, Vir ſumme populi, inquit,

Qualem te patriæ cuſtodes dii genuerunt,

dic, ſed fide tuâ, num & ego degener mundi incola ſum? num inficiandum ſeculo nomen? Nec mora. immanem pateram in medio poſuit; & dextrâ manu caput, ſiniſtrâ ſcyphum tangens, conceptiſſimis verbis in hunc modum iurat,

ITA MIHI SVPREMVS REX

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

REX, DIQVE OMNES, *quos me vereri & metuere par eſt, propitii fauentesq; ſint, vt mihi extra vnum te, mortalis nemo magnus fuit, erit-ve. Quod ſi ſciens fallo, tum mihi aquâ hoc poculum (dico, Jupiter, vt tu audias) totum impleatur.*

Dein haurit vno ductu ſpumã-tem calicem, ac poſtremò vini iam plenus, quiddam ſuffertum his verbis tinniit,

εὐκτὸς ὁ τοῦ βαρβάχω, παῖδες, βίος· οὐ
μελεδαίνει
ἢ τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα.

Ex alterâ parte iuuenis quiſpiam vrbanio-

vrbanioris notæ, ne ſileret ſine declamatione hilaritas, temulentiæ bona prædicauit,

Triſtem rem & anxiam eſſe, pectus ſiccum & ieiunitatis plenum. vbi in venas benignior ille ſuccus manauit, gratiorem ire diem, & ſoles melius nitêre. etiam priſci Catonis virtutē ſæpe mero perfuſam. ibi virum duriſſimum, coram quo Romam peccare puduit, frontem ſeueram & rugas explicuiſſe. Quod ſi ad doctrinæ templa tenderetur, neminem, dum apud

apud ſe eſt, aliquid magnum & ſupra cæterorum medio-critatem, cogitare. mentem humanam, quodcunque ſibi imperat, obtinere. nec tam altè aliquid conſtitutum, quò illa non poßit eniti. tantùm calore & impetu opus eſſe. quid autem hâc inſaniâ pulcrius eſſet, quæ diis nos æquat, & ſacro inſtinctu extra rerũ terminos fert? repeterent omnium ſeculorum memoriam. ecquod unquam magnum ingenium ſine mixturâ dementiæ vidiſſent?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]

Hæc taliaque cùm ebriâ voce iactaſſet, omnibus iam crimen ſuum voluptati fuit, attritusq́.ſemelpudor non ſatietatem attulit, ſed incitamentũ. Igitur læti porrò hilaresq́ue agitant.ſcires facilè ex hâc notâ literatorum eſſe, qui apud nos ſuctu viuunt, muſcarum in morem, quibus pro linguâ data fiſtula eſt. Iuxta ipſam ſcatebram ſedebat ſacrificulus quidam, & manu,quantum poterat vini, excepit, bibitque. Is cùm intellexit nuntium ab Æaco veniſſe, atque hinc res trepidas vbiq.eſſe,metum ingentem; ſtatim ſeditioſi ingenii homuncio, has turbas magnis conatibus oportunas ratus, Agite, inquit, quouſque proceribus obnoxii viuemus? non hoc naturâ nobis

nobis inſitum eſt, ſed vſu poſſidemur. hæc eſt illa dies, quâ rerum potiri licet. ſi viri eſtis, capeſſite rempublicam. Non longè abſtabam ego, & ad Menippum ſubridens, En iecur ſacerdotis, inquam. Ille vt ſenſit, gladiatorio animo ad me affectat viam, & iratum caput commouens, libratâ à ſummo capite manu, Medius fidius iam periiſti, inquit. Ego, dum ictum declinabam, ſubitò, quod in turbulentis ſomniis fit, expergiſcor, haud leuiter iratus, quòd tam lepidæ fabulæ exitum non vidiſſem.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
184 N 17 [1]